สารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง

จังหวัด ภูเก็ต ปีงบประมาณ พ.ศ.2568

คำนำ

ด้วย กรมการพัฒนาชุมชนได้ดำเนินการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแผนยุทธศาสตร์กรมการพัฒนาชุมชน ตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๕๕ โดยมุ่งเน้นให้หมู่บ้าน/ชุมชน ใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และแผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถบริหารจัดการและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถชุมชนสู่อนาคตด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม แนวทางการพัฒนา ที่ ๒ บริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยี องค์ความรู้ นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง

ในการนี้ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ตได้จัดทำเอกสารสารสนเทศตำบลต้นแบบ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยการนำข้อมูลสารสนเทศจาก ข้อมูล จปฐ. กชช.๒ค มาวิเคราะห์ด้วย CIA โปรแกรม เพื่อค้นหาศักยภาพของตำบลและวิเคราะห์ข้อมูลชุมชน ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ด้านอาชีพ ด้านการจัดการทุนชุมชน ด้านจัดการความเสี่ยงชุมชน ด้านแก้ไขปัญหาความยากจน และด้านการบริหารจัดการชุมชน ที่สามารถนำมาวางแผนกิจกรรม/โครงการ ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตำบลไม้ขาว ให้มีเศรษฐกิจฐานรากภายในชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีความสุข อย่างยั่งยืน

จัดทำโดย

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของตำบลไม้ขาว	**๑**
๑.๑ แผนที่ตำบล	๑
๑.๒ ประวัติความเป็นมา	๒
๑.๓ อาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศ	๔
๑.๔ แหล่งท่องเที่ยว	๑๐
๑.๕ จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน	๑๕
๑.๖ ผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กร	๑๕
๑.๗ การประกอบอาชีพ	๑๗
๑.๘ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูปัญญาท้องถิ่น อัตลักษณ์	๑๗
๑.๙ การศึกษา สาธารณสุข	๓๕
๑.๑๐ ระบบบริการพื้นฐาน	๓๗
ส่วนที่ ๒ แนวทางการพัฒนาสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	**๔๒**
๒.๑ การบริหารจัดการ (ข้อมูลและเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล)	๔๒
๒.๒ เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล CIA	๔๒
๒.๓ ประเด็นการพัฒนา	๔๘
๒.๔ โครงการการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต	๕๓
๒.๕ การลงพื้นที่ขับเคลื่อนดำเนินงานของทีมตำบล	๕๔
๒.๖ ประเมินผล	๕๕
๒.๗ ผลการดำเนินงานของตำบล ที่ได้รับรางวันดีเด่น	๕๘
ส่วนที่ ๓ ภาพผนวก	**๕๙**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของตำบลไม้ขาว

(สภาพทั่วไป สภาพสังคม สภาพทางเศรษฐกิจ)

๑.๑ แผนที่ตำบล

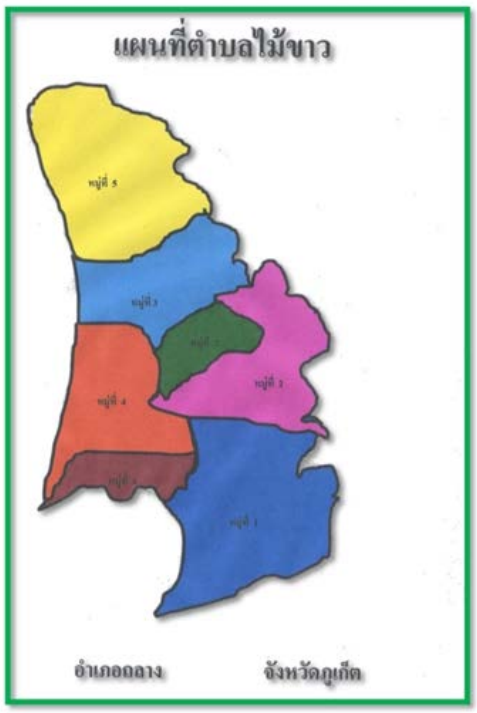

(ภาพถ่ายทางอากาศ)

พื้นที่ทั้งหมด ๕๑.๕๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๒,๑๙๓ ไร่

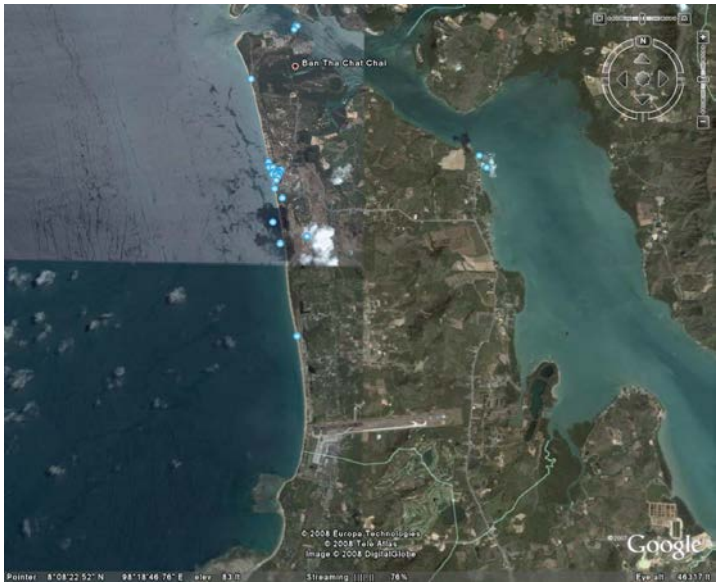

๑.๒ ประวัติความเป็นมาของตำบลไม้ขาว

เมื่อประมาณปีพุทธศักราชที่ ๑๖๐๐ ตำบลไม้ขาวในปัจจุบันมีชาวบ้านอาศัยอยู่ที่ตีนเขา เรียกว่า "บ้านใน" ซึ่งมีบ้านเรือนมากพอสมควร (ตอนนี้อยู่ใกล้ๆ บ้านบ่อสอมในปัจจุบัน) สมัยนั้นยังไม่มีการปลูกยางพาราและการปลูกสับปะรด ต่อมายาวบ้านเกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้น เชื่อกันว่าสาเหตุที่เจ็บไข้นั้นเพราะเงาของภูเขามาบังทับบ้านเรือน ดังนั้นชาวบ้านจึงย้ายมาอยู่บริเวณชายทะเลฝั่งตะวันตกของทะเลอันดามันแทน สมัยนั้นพื้นที่นี้มีลักษณะเป็นป่าทึบมีสัตว์ต่างๆมากมาย เช่น เสือ หมี หมูป่า กวาง ฯลฯ อย่างไรก็ตามบริเวณนี้มีคนจีนอาศัยอยู่ก่อนแล้วประมาณ ๕ - ๖ ครัวเรือน หลังจากนั้นมีการขยายบ้านเรือนเพิ่มมากขึ้นซึ่งในป่าทึบดังกล่าวมีต้นไม้ขนาดใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง ต้นไม้ต้นใหญ่นี้มีลักษณะลำต้นสีขาวทั้งทั้งต้น ดังนั้นชาวบ้านจึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่า "หมู่บ้านไม้ยาว" ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในสมัยก่อนที่ยังไม่มีสะพานสารสินเมื่อเรือวิ่งข้ามฝั่งเข้ามาจะมองเห็นต้นไม้สีขาวโดดเด่นมาก ตำบลไม้ขาวเดิมมี ๕ หมู่บ้าน และต่อมาหมู่บ้านบ่อไทร หมู่ที่ ๖ ก็แยกมาจากหมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาวและหมู่ที่ ๗ บ้านหยิดก็แยกมาจากหมู่ที่ ๒ บ้านคอเอนปัจจุบันจึงมี ๗ หมู่บ้าน และมีคำขวัญประจำตำตำบลไม้ขาว คือ

"แหล่งหาดทรายขาว กลุ่มชาวบาติค ชุบชีวิตเต่ามะเฟือง

เมืองหน้าด่าน สะพานตำนานรัก เส้นทางหลักสู่แผ่นดินใหญ่ แหล่งร่วมใจพัฒนาป่าพรู"

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก

เดิมบ้านหมากปรกมีชื่อว่า "หม้าวปรก" หลังจากนั้นเรียกเพี้ยนมาเป็นหมากปรก ประชากรในหมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก มีอาณาเขตการปกครองที่กว้างทำให้การปกครองไม่ทั่วถึงประกอบกับในสมัยก่อนมีมัสยิดเพียง ๑ หลัง มีสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นต้องแบ่งการปกครองภายในหมู่บ้านหมากปรก เป็น ๓ เขต คือ บ้านหมากปรก บ้านนาสัมปอยและบ้านบางดุก และมีการสร้างมัสยิดที่บ้านนาสัมปอย และบ้านบางดุก

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน

เดิมบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้าน มีพันธุ์ไม้ยืนต้นต้นชนิดหนึ่งเรียกว่า "ต้นค้อ" ซึ่งขึ้นโดยทั่วไปและมีต้นค้อขนาดใหญ่อยู่ต้นหนึ่งมีลักษณะเอนสังเกตได้ง่ายเรียกว่า "คือเอน" ผู้คนจึงเรียกว่า "บ้านคือเอน" ต่อมาเรียกเพี้ยนเป็น "บ้านคอเอน" จนกระทั่งปัจจุบัน

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว

บริเวณที่ตั้งตั้ง เดิมของหมู่บ้าน มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าว ชาวบ้านในเขตพื้นที่หมู่บ้านในสมัยก่อนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม โดยมากเป็นการทำสวนมะพร้าว

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๔ บ้านไม้ยาว

ในอดีตบริเวณที่ตั้งของหมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว เป็นปาดงดิบ มีสัตว์ดุร้ายมากมายและในป่าแห่งนี้มีต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มี ลำต้น กิ่ง มีสีขาวทั้งต้น เมื่อเริ่มมีผู้คนและชาวบ้านเข้ามาอาศัยอยู่ก็ได้เรียกชื่อตามต้นไม้ที่พบว่า "บ้าน

ไม้ขาว" และในเวลาต่อมาก็ได้มีการตั้งชื่อตำบล ได้นำชื่อบ้านไม้ขาวมาเป็นชื่อของตำบลและเรียกว่า "ตำบลไม้ขาว" ตั้งแต่นั้นมา

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย

บ้านท่าฉัตรไชยแต่ก่อนถูกเจ็บกว่า "แหลมหลา" ซึ่งนั้นที่ตั้งตั้งดื่มของอาราวเสมองกลันไทยใหม่ หลังจากนั้นมีคนจากแหล่งอื่น ย้ายมาอยู่เพื่อประกอบอาชีพทำแร่และอาชีพประมงมากขึ้น จนกลายเป็นชุมชน ภายหลังมีการสร้างสะพานสารสิ้นขึ้น เพื่อเชื่อมเส้นทางการจราจรกันระหว่างจังหวัดภูเก็ตกับจังหวัดพังงาในสมัยจอมพลสฤษ ธนะรัตน์ จึงมีการตั้งชื่อหมู่บ้านแหลมหลาใหม่ว่า "บ้านท่าฉัตรไชย"

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๖ บ้านบ่อไทร

บ้านบ่อไทรแยกตัวออกจากบ้านไม้ขาว หมู่ที่ ๔ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ สาเหตุมาจากประชาชนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น และมีการสร้างสนามบินขึ้นเป็นส่วนกั้นระหว่างหมู่บ้านเดิมมี ๒ ชื่อ คือ บ่อไทรและขอบไทร เพราะ ในอดีตมีบ่อน้ำขนาดใหญ่อยู่ใต้ต้นไทรหลังหมู่บ้าน ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่ชาวบ้านส่วนใหญ่มาใช้แต่ต่อมาได้มีการถมบ่อน้ำเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย สภาพพื้นที่สมัยนั้นส่วนมากเป็นป่ามะม่วงหิมพานต์

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๗ บ้านหยิด

บ้านหยิดเดิมเป็นสถานที่ที่คนสัญจรไปมาหยุดพักระหว่างทางชาวบ้านจึงเรียกที่นี่ว่า "ด่านหยุด"หรือ "บ้านหยุด" ภายหลังได้เรียกเพี้ยนมาเป็น "บ้านหยิด" จนมาถึงปัจจุบันบ้านหยิดได้แยกตัวออกมาจากหมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน สาเหตุเพราะประชากรในพื้นที่เพิ่มขึ้นยากต่อการปกครองอย่างทั่วถึง

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว เดิมมีสถานะเป็นสภาตำบลไม้ขาว และต่อมากระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามนัยมาตรา ๔๐ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ยาวจัดตั้งเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล โดยประกาศในราชกิจจาณุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษ ๖ ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ และมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาวครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และเป็นหนึ่งในจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๑๗ แห่งทั่วทั่วประเทศที่ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งแรกและจากประกาศกระทรวงมหาดไทย กำหนดเขตพื้นที่ของตำบลไม้ขาว ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗กำหนดเขตตำบลไม้ขาว ในท้องท้องที่อำเภอถลาง

จังหวัดภูเก็ต โดยให้มีเขตการปกครองรวม ๗ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน

หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว

หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อไทร

หมู่ที่ ๗ บ้านหยิด

๑.๓ อาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศ

- **อาณาเขต**

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาวตั้งอยู่ที่บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๕ ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ห่างจาก อำเภอถลาง ๒๕ กิโลเมตรและห่างจากอำเภอเมือง จภูเก็ต ๔๒ กิโลเมตร พื้นที่ตำบลไม้ขาว ตั้งอยู่บริเวณด้านเหนือสุดของเกาะภูเก็ต ระหว่างละติจุดที่ ๔ ๘ องศา ๖ ลิปดา ถึง ๔ องศา ๑๒ ลิปดา เหนือและลองจิจุดที่ ๙๘ องศา ๑๗ ลิปดา ถึง ๙๘ องศา ๒๑ ลิปดา ตะวันออกรวม พื้นที่ทั้งหมด ๕๐.๕๑ ตาราารางกิโลเมตร หรือ ๓๒,๑๙๓ ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลย ๔ และ ทางหลวงจังหวัดหมายเลย ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตร ทางอากาศ

ทิศเหนือ ติดต่อตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากทะเลอันดามันผ่านช่องปากพระ ที่บริเวณพิกัด M J ๒๐๐๐๐๓ โดยถือแนวร่องน้ำลึกเป็นเส้นแบ่งเขตไปทางทิศตะวันออกตามแนวร่องน้ำลึกตัดผ่านกึ่งกลางสะพานสารสิน ที่บริเวณพิกัด M M | ๒๓๐๐๖๕ ไปทางทิศตะวันออกตามแนวร่องน้ำลึกทะเลท่านุ่น ไปทางทิศตะวันออก สิ้นสุดที่แนวร่องน้ำลึกด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะนก ที่บริเวณพิกัด M | ๓๐๗๙๘๘ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๑๓ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อตำบลหล่อยูง อำเภอตะกั่วทุ่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากจุดร่องน้ำลึกด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะนก ที่บริเวณพิกัด M] ๓๐๗๙๔๘ ไปทางทิศใต้ ผ่านด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะกะลา ที่บริเวณพิกัด M] ๓๐๑๙๙๘๒ ไปทางทิศใต้ สิ้นสุดที่อ่าวมะพร้าว ที่บริเวณพิกัด MJ ๒๘๕๙๔๕ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๖ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากร่องน้ำอ่าวท่ามะพร้าว ที่บริเวณพิกัด M | ๒๘๕๔๙๔๕ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวสายลำรางคลองบ้านขุนถึงจุดตัดกึ่งกลางสะพานเชื่อมถนนเทพกระษัตรี กั้นระหว่างหมู่ที่ ๑ ตำบลไม้ขาว กับหมู่ที่ ๕ ตำบลเทพกระษัตรีที่บริเวณพิกัด M J ๒๗๔๙๔๗ ไปทางทิศตะวันตกตามสายคลองบ้านขุน ผ่านสันเขากับขุมน้ำเขียว ถึงจุดตัดถนนสายสนามบิน - สาคู (๔๐๒๖) แบ่งเขตหมู่ที่ ๖ ตำบลไม้ยาว และหมู่ที่ ๑ ตำบลลสาคู ที่บริเวณพิกัด M M]๒๔๐๙๖๐ ไปตามแนวของถนนเข้าอุทยานหาดในยาง สิ้นสุดที่ทะเลอันดามัน ที่บริเวณพิกัด M] ๒๕๓๙๓๙๙๖๐รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๗ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อทะเลอันดามัน

- **ลักษณะภูมิประเทศ**

พื้นที่ตำบลไม้ขาวตั้งอยู่บริเวณด้านเหนือสุดของเกาะภูเก็ต พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบพื้นที่ตอนกลางของตำบลไม้ขาวเป็นที่ราบสูงและลาดลงสู่ทะเล ทั้ง ๓ ด้าน ทิศตะวันออกจดทะเลอันดามัน ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน รวมทั้งทิศเหนือด้วย พื้นที่ตำบลไม้ขาวประกอบด้วย ๗ หมู่บ้าน ซึ่งมีลักษณะพื้นที่ที่ต่างกันและเหมือนกันทลายพื้นที่ คือ มีพื้นที่ติดทะเล ได้แก่ พื้นที่หมู่ ๔ บ้านไม้ขาว หมู่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ ๒ บ้านคอเอน หมู่ ๑ บ้านหมากปรกและยังมีพื้นที่สำหรับการเกษตรกรรม เช่น หมู่ ๓ บ้านสวนมะพร้าวและ หมู่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้

ยาวมีควนเขา ๓ ลูก เขาคอเอนสูง ๒๐๐ เมตร เขาบางดุกสูง ๒๖๘ เมตรและเขาบ่อไทรสูง ๑๔๑ เมตร มีเกาะ ๒ เกาะ คือ เกาะนก และเกาะกะลา พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลมและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นหาดทรายที่สวยงาม บริเวณชายทะเลตำบลไม้ขาว ทางทิศตะวันตกลักษณะเป็นดินทรายเหมาะสำหรับปลูกต้นไม้ชายหาด และต้นมะพร้าว และในบริเวณสวนมะพร้าวเกษตรกรสามารถปลูกผักแซมในร่องสวนมะพร้าวได้ ผักประเภทที่ปลูก ได้แก่ แตงกวา มะระ ถั่วฝักยาวบวบ ซึ่งจากการเพาะปลูกของเกษตรกรจะเห็นได้ว่าผักที่ปลูกจะให้ผลผลิตสูงเท่ากับการเพาะปลูกในพื้นที่ดินร่วนและดินเหนียว

- **ลักษณะภูมิอากาศ**

ตำบลไม้ขาวมีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อากาศร้อนอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปีอยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มหาสมุทรอินเดียในดูดูฝน และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (ลมหนาว) และเดือนกันยายนฝนจะตก มากที่สุด ปริมาน้ำฝนเฉลียรายปีประมาณ ๒,๕๐๐ มิลลิเมตร มีอุณหภูมิสูงสุด ๓๖ องศาเซลเซียส และมีอุณหภูมิต่ำสุด ๒๑ องศาเซลเซียส และมีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๖.๖ ๖ องศาเซลเซียส มีค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยรายปี ๘๑ เปอร์เซ็นต์ ตำบลไม้ขาวมี ๒ ๒ ฤดู ประกอบด้วยฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม , ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนลักษณะดินของพื้นที่ตำบลไม้ขาว แบ่งออกเป็นประเภท กลุ่มชุดดิน ตามมาตรฐานของกรมพัฒนาที่ดิน แบ่งออกเป็นชุดต่าง ๆ คือดินชุด ๖๐ , ชุด ๓๕ ชุด ๘ และชุด ๙ ซึ่งดินแต่ละชุดมีความแตกต่างกัน คือ ดินที่อยู่ตามชายฝั่งทะเลทางด้านทิศตะวันออก และทิศตะวันตกเป็นดินทราย ไม่เหมาะสำหรับปลูกพืช ปลูกได้เฉพาะมะพร้าวเท่านั้น เพราะว่าสภาพดินเป็นดินทรายเกือบทั้งหมด ส่วนดินอยู่บริเวณกลางตำบลเป็นดินชุด ๖๐ และชุด ๓๕ เหมาะสำหรับปลูกพืชเศรษฐกิจพวกยางพารา และไม้ผล เป็นต้น ดินในบริเวณชายทะเลตำบลไม้ขาว ทางทิศตะวันตก ลักษณะเป็นดินทรายเหมาะสำหรับปลูกมะพร้าว และในบริเวณสวนมะพร้าว เกษตรกรสามารถปลูกผักแซมในร่องสวนมะพร้าวได้ ผักประเภทที่ปลูก ได้แก่ แต่งกวา มะระถั่วฝักยาว บวบ ขึงจากการเพาะปลูกของเกษตรกร จะเห็นได้ว่าผักที่ปลูกจะให้ผลผลิตสูงเท่ากับการเพาะปลูก

ในพื้นที่ดินร่วนและดินเหนียว ซึ่งแต่ละหมู่บ้านมีกลุ่มชุดดิน ดังนี้

หมู่ที่๑ บ้านหมากปรก (๑๓,๒๖B,๒๖C,๖๒,TML)

หมู่ที่๒ บ้านคอเอน (๑๓,๒๖B,๒๖C,๒๖E,๖๒)

หมู่ที่๓ บ้านสวนมะพร้าว (๖,๑๓,๒๖,๒๖B,๔๒,๔๓)

หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว (๖,๒๖,๒๖B,๔๒,๔๓,๖๒)

หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย (๑๓ , ๔๒)

หมู่ที่๖ บ้านบ่อไทร (๒๖B,๔๒,๔๓,๖๒)

หมู่ที่ ๗ บ้านหยิด (๑๓ , ๒๖ , ๒๖B)

- **ลักษณะของแหล่งน้ำ**

๑. คลองสวนมะพร้าว มีความยาวของลำคลองรวมทั้งสิ้น ประมาณ ๑๑.๐๑ กิโลเมตรมีทิศทางการไหลจากเทือกเขาคอเอนที่ระดับ ๒๑๕,๒๘ ม.รทก. ทางด้านทิศใต้ ไหลออกสู่ที่ราบทางด้านทิศเหนือก่อนที่ไหลออกสู่คลองท่านุ่นที่ระดับ ๕.๓๕ ม.รทก. ตลอดเส้นทางการไหลของคลองสวนมะพร้าวได้ไหลผ่านต่าง ๆ อาทิ เช่น ชุมชนบ้านสวนมะพร้าว หมู่ที่ ๓ และชุมชนบ้านไม้ขาวหมู่ที่ ๔ ก่อนไหลออกสู่ทะเลอันดามันบริเวณช่องแคบภูเก็ต-พังงา (คลองท่าหุ่น)

๒. คลองชลประทานบ้านไม้ขาว จำนวน ๑ แห่ง

๓. ห้วย / หนอง / บึง จำนวน ๑๗ แห่ง

๔. บ่อบาดาลสาธารณะ จำนวน ๘ แห่ง

๕. บ่อบาดาลเอกชน จำนวน ๓ แห่ง

๖. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ จำนวน ๑๕ แห่ง

๗. บ่อน้ำตื้นเอกชน จำนวน ๕ แห่ง

๘. บ่อประปาโยก จำนวน ๙ แห่ง

๙. ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๒๓ แห่ง

๑๐. พรุไม้ขาว พรุไม้ขาวประกอบด้วยพรุผืนเล็กๆ จำนวน ๑๐ พรุ ในหมู่ ๓ และหมู่ ๔ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งอยู่ตอนเหนือและทางตะวันตกของ เกาะภูเก็ต สันนิษฐานว่าเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของชายฝั่งทะเล พรุเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ (wetland) ประเภทหนึ่งพื้นที่ชุ่มน้ำจากคำจำกัดความของอนุสัญญาแรมชาร์ (The Ransar Convertion) หมายถึง พื้นที่ลุ่ม พื้นที่ราบลุ่ม ทั้งที่มีน้ำยังหรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วครั้งชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อยและน้ำเต็ม รวมไปถึงพื้นพื้นที่ชายฝั่งทะเลและพื้นที่ของทะเล ในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลงต่ำสุด มีความลึกระดับน้ำไม่เกิน ๖ เมตรบ้าพรุ (peaatswamp foreest) เป็น สังคมพืชไม้ไม่ไม่ลัดใบ (everqreen) ขึนอยในพร คือ มีน้ำท่วมขัง จะมีพันธ์ไม้หลายชนิด เช่น ขี้หนอนพรุ (Cammosperns macrophils) , มะฮัง (Macaranga pruninosa) เนียน (Diospyros diepenhorstii) , ชมพูป่า (Euqina spp) ตันหน (Calopsyllum calaba) เป็นต้นไม้ชั้นรอง ได้แก่ กะพ้อ , หมากลิง , หลุมพี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมียังมีพืชชั้นล่าง เช่น เตยนิดต่าง ๆ รามทั้งพืชน้ำหลายชนิด เนื่องจากพรุผืนนี้อยู่ขนานชายฝั่งทะเล กระแสน้ำตามธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง อาจพัดพาตะกอนมาทำให้เกิดสันทรายขนานกับชายฝั่งเดิม และปิดกั้นเกิดเป็นแอ่งต่อมาเปลี่ยนแปลงทั้งสภาพธรณีวิทยา และนิเวศวิทยา ทำให้น้ำจากน้ำทะเลกลายเป็นน้ำกร่อยและน้ำจืด มีการทับถมและการแทนที่ของสังคมพืชต่าง ๆพื้นที่พรุบ้านไม้ขาวได้ถูกตัดขาดออกจากกัน เป็นหย่อมๆ ๑๐ แห่ง จากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ พรุบ้านไม้ขาวส่วนใหญ่พื้นท้องพรุจะมีความสูงระดับ ๐-๑ เมตร เหนือระดับทะเลปานกลางตำบลไม้ขาวมีพรุทั้งหมด ๑๐ แห่ง ดังนี้

๑. พรุเป็ดน้ำ ๒. พรุทับเคย ๓. พรุยายรัด

๔. พรุทุ่งเตียน ๕.พรุหลังวัดไม้ขาว ๖. พรุจูด

๗.พรุยาว ๘.พรุแหลมหยุด ๙.พรุจิก ๑๐. พรุเจะสัน

- **แหล่งน้ำชายฝั่งทะเล**

จากการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมุ่งแสวงหารายได้สูงสุด ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากไม่มีการจัดการที่ดีพอ เช่น การเสื่อมโทรมของแนวปะการังในพื้นที่แหล่งดำน้ำน้ำที่ได้รับความนิยม คุณภาพน้ำทะเลที่แย่ลงจากน้ำเสียที่ถูกปล่อยลงบริเวณชายฝั่งทะเล ซึ่งส่งผลกระทบกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว อาจส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยวไม่มีความยั่งยืนโดยเฉพาะในพื้นที่ชายหาดท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและเป็นปัญหา ผลการศึกษาคุณภาพน้ำชาชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ตที่มีการใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ทั้งการท่องเที่ยว ที่อยู่อาศัย ท่าเทียบเรือและสะพานปลาโดยฝั่งตะวันตกของส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว สถานประกอบการ และชุมชน พบว่าฝั่งตะวันตกมีสถานะค่อนข้างดีกว่าฝั่งตะวันออก เนื่องจากพบสถานะพอใช้บางสถานีเท่านั้นส่วนฝั่งตะวันออกพบสถานะพอใช้เกือบทุกสถานี แต่ปัจจัยคุณภาพน้ำที่เป็นปัญหามีความแตกต่างกันตามลักษณะพื้นที่และการใช้ประโยชน์สถานะคุณภาพน้ำฝั่งตะวันตกของเกาะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมากและดี พบสถานะพอใช้ในบางบริเวณ ได้แก่หาดกมลา หาดป่าตอง และหาดกะตะตอนใต้ ซึ่งเป็นช่วงที่เริ่มฤดูกาลท่องเที่ยวพบสถานะพอใช้ในพื้นที่หาดป่าตอง เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำพบว่า มีปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนและปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูง และพบสถานะเสื่อมโทรมบริหาดหาดกมลา เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำพบว่ามีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงเกินมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล และมีปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนและฟอสฟอรัสสูง และช่วงฤดูฝน (เดือน เมย. มิ.ย. และ ส.ค) พบสถานะพอใช้ทั้ง ๓ พื้นที่ ได้แก่ หาดกมลา หาดป่าตอง และหาดกะตะ เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำบริเวณหาดกมลาพบว่ามีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงถึงสูงเกินมาตรฐาน และมีสารอาหารประเภทไนโตรเจนสูง หาดป้าตองพบปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนสูง ส่วนหาดกะตะพบปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงเกินมาตรฐาน ปัจจัยเหล่านี้ต่างก็มี แหล่งกำเนิดจากแผ่นดิน โดยพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นที่เป็นปัญหาต่างมีคลองรวบรวมน้ำทิ้งเชื่อมต่อกับแนวชายฝั่งทะเลที่มีการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ชายฝั่งทะเล และเป็นพื้นพื้นที่ท่องเที่ยว มีสถานประกอบการ รีสอร์ท ร้านอาหาร รวมทั้งชุมชนอยู่อย่างหนาแน่น ส่งผลถึงปริมาณน้ำทิ้งจำนวนมากที่มีปริมาณสารอาหารและแบคทีเรียสูง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนซึ่งมีฝนตกมากอาจเนื่องมาจากการยะล้างน้ำเสียจากแผ่นดินลงสู่บริเวณชายฝั่งทะเล เมื่อเปรียบเทียบในพื้นที่และช่วงเวลาเดียวกันพบว่ามีสถานะคุณภาพน้ำแย่ลงโดยเฉพาะในพื้นที่หาดกมลาและกะตะ ซึ่งปีที่ผ่านมาเริ่มเห็นปัญหาที่ชัดเจนขึ้น โดยต่างก็เป็นหาดที่ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากขึ้น เนื่องจากสงบและไม่พลุกพล่านเหมือนหาดป่าตอง จึงต้องมีการดูแลและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทั้งในด้านของพื้นที่ได้แก่ พื้นที่หาดป้าตอง หาดกะตะ และหาดกมลา รวมทั้งช่วงเวลาการเกิดดังกล่าว ซึ่งต้องมีการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องต่อไป

- **ลักษณะไม้และป่าไม้**

ตำบลไม้ขาวมีป่าไม้อยู่ ๓ ประเภท ดังนี้

๑. ป่าเขาไม้พอกและป่าเขาไม้แก้ว

ป้าเขาไม้พอกและป่าเขาไม้แก้ว มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๔๔๘ ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐๙๗ พ.ศ.๒๕๒๘ สภาพปัจจุบันเป็นสวนยางพาราเต็มพื้นพื้นที่ กรมการทหารสื่อสารขอใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อดำเนินการก่อสร้างสถานีโทรคมนาคมภาคใต้ จำนวนเนื้อที่ ๒-๓-๓-๕๐ ไร่

๒. ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภาและป้าชายเลนตำบลไม้ขาว

เป็นป่าชายเลนที่อยู่ในเขตตำบลไม้ขาว มีพื้นที่ ๑,๕๕๖.๒๕ ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่๒๐๖ (พ.ศ. ๒๕๐๗) เป็นพื้นพื้นที่ที่อยู่ระหว่างการผนวกเข้าเป็นอุทยานแห่งชาติสิรินาถ มีการบุกรุกทำนากุ้งเป็นบางส่วน ติดทะเลอันดามันชายฝั่งด้านตะวันออกของตำบลไม้ขาว เป็นพื้นที่ที่เป็นธรรรมชาติซึ่งมีลักษณะพิเศษประกอบไปด้วยพืชพรรณนานาชนิด และสัตว์นานาพันธ์ดำรงชีวิตร่วมกัน ในสภาพแวดล้อมที่เป็นดินเลนนำกร่อยและมีน้ำทะเลท่วมถึง อยู่สม่ำเสมอและยังเป็นแหล่งผลิตอาหารและพลังงานที่สำคัญ พรรณไม้ป่าชายเลน ได้แก่ โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก แสม พังกาหัวสุม ลำพู ลำแพน และตะบูน นอกจากนี้ป้ายายเลนฯ ยังอุดมไปด้วยพืชนานาชนิด เช่น ตาตุ่มเหงือกปลาหมอ ถั่วยาว ถั่วดำ ปรงทะเล รวมทั้ง เอผีไฟท์ เช่นกาฝาก กล้วยไม้ ซึ่งขึ้นอยู่บนต้นไม้ใหญ่ และสาหร่ายนานาชนิด ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์หลายชนิด ทั้งที่เป็นเช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น กุ้งแย่บ๊วย กุ้งกุลาดำ เคย ปลานวลจันทร์ทะเล ปลากระบอก ปลากะรัง ปลากะพง แล้วยังมีสัตว์ชนิดอื่นๆ เช่น นก สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม และสัตว์เลื้อยนับตั้งแต่สัตว์ที่มีขนาดเล็ก เช่น โพรโทซัว พวกหนอนตัวกลม หนอนตัวแบน และพวกคลาน ไส้เดือนทะเล นอกจากนี้สัตว์เหล่านี้ พวกหอยที่สำคัญได้แก่พวกหอยสองฝา เช่น หอยนางรม ซึ่งอาจจะพบฝังตัวในตัวดิน หรือเกาะตามรากและ ลำต้นของพรรณไม้ในป่าชายเลน นอกจากนี้ยังมีพวกหอยเจาะ ซึ่งพบตามซากต้นไม้ที่หักพัง หอยฝาเดียวที่พบมากได้แก่พวกหอยน้ำพริกซึ่งแพร่กระจายอยู่ตามส่วนต่างๆของต้นไม้ หอยขี้นกแพร่กระจายตามพื้นพื้นดินและอ่างน้ำขังแฉะทั่วไปในป้าชายเลนชาวตำบลไม้ขาวใช้ไม้จากป้าชายเลนฯเพื่อการเผาถ่าน ต้นไม้ในป้ายายเลนฯ ปลูกง่าย โตเร็วจึงมีรอบตัดฟันน้อยกว่าต้นไม้ในปาบกหลายเท่า ยังมีการใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ คือ เป็นไม้ฟืน ไม้เสาเข็ม ไม้ค้ำยัน ไม้ก่อสร้างยังเป็นแหล่งยังชีพของประชาชนผู้มีรายได้น้อย ที่อยู่ตามชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของตำบลไม้ขาว โดยช่วยอำนวยปัจจัยในการดำรงชีพหลายประการ เช่น หลักไม้สำหรับใช้กับอุปกรณ์จับสัตว์น้ำ เปลือกไม้บางชนิดใช้ย้อมแหและอวนให้คงทน น้ำผึ้งจากรังผึ้งในป่ายายเลนฯผลของจากใช้รับประทาน ใบจากใช้มวนยาสูบ และมุงหลังคา ตัวเพียง และสัตว์น้ำป้ายายเลนฯเป็นอาหาร ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภายังทำหน้าที่เสมือนเขื่อนป้องกันเคลื่อนลมจากทะเลที่สามารถซ่อมแซมตนเองได้ เมื่อได้รับความเสียหายจากพายุ ช่วยกันความรุนแรงจากพายุจน ไม่ก่อให้เกิดอันตราย ป่าชายเลนฯเป็นที่อยู่อาศัย วางไข่ หาอาหาร และเจริญเติบโตของสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิดป้ายายเลนเป็นแหล่งสมุนไพร ป่าชาชายเลนฯ มีลักษณะพิเศษหลายอย่างและมีความงดงามอุดมไปด้วยพรรณไม้นานาชนิดที่มีใบดอกและผลสวยงาม และยังมีลำคลองลดเลี้ยวไปมาทำให้บ้าชาชายเลนคลองอู่ตะเภาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของตำบลไม้ขาวแห่งหนึ่งที่น่าสนใจ

๓. ป่าชายหาดของตำบลไม้ขาว

๓.๑ หาดสันทรายวัยอ่อน อยู่บริเวณนอกสุดติดชายทะเล สันทรายนี้เกิดจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ได้พัดพายุมากับกระแสคลื่น และทับถมบริเวณชายฝั่ง ตั้งแต่เดือนกันยายน- ธันวาคม และเมื่อกระแสลมเปลี่ยนทิศเป็นลมเปลี่ยนทิศเป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ คลื่นก็จะดึงเอาตะกอนทรายที่ทับถมอยู่กลับคืนสู่ทะเล โดยจะเกิดตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม ลักษณะโครงสร้างจะไม่คงตัว โดยมีการเปลี่ยนแปลงเป็นวัฏจักรอยู่ตลอดเวลา ทำให้ชายหาดบริเวณนี้มีความลาดชันค่อนข้างสูง น้ำทะเลชายหาดมีความสะอาดสูงเนื่องจากตรวจพบว่ามีสัตว์หน้าดิน (Amphioxus) บริเวณชายฝั่งซึ่ง Amphioxus จะพบได้เฉพาะบริเวณชายฝั่งที่มีคุณภาพน้ำทะเลที่สะอาด หากมีความสกปรกเกิดขึ้นจะไม่พบ Amphioxus

๓.๒ หาดสันทรายเจริญวัย สันทรายนี้เกิดจากสันทรายเจริญวัยได้รับการทับถมของตะกอนทรายหลายชั้นจนแน่น และอยู่ด้วยแรงยึดของรากพืชจึงมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนักเพราะได้รับการปกป้องจากสันทรายวัยอ่อน โครงสร้างจะมีลักษณะเป็นสันสูง และมีความลาดเอียงไปทางด้านหลังหาดทีละน้อยทำให้เกิดเป็นแอ่งน้ำ หรือหนองน้ำ ซึ่งจะมีน้ำขังเข้าในฤดูมรสุมหน้าฝนสันทรายวัยแก่ พบด้านในสุดถัดจากสันทรายเจริญวัยเข้ามาในพื้นดินความลาดชันของพื้นที่จะหมดไปการเปลี่ยนแปลงของพื้นผิวมีน้อยมาก หรืออาจไม่มีเลย มีการใช้ประโยชน์ที่ถาวรเช่น การทำนาข้าว การทำสวนยาง หรือสวนผลไม้ สันทรายวัยแก่จะอยู่ฝั่งนอกถนนเลียบชายหาด เป็นกลุ่มสังคมพืชที่ขึ้นอยู่สันทรายตามแนวชายฝั่งทะเล ที่ได้รับอิทธิพลจากลมบมบนและพันธุ์ไม้สนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมี จิกทะเล กระทิงไม้ พื้นล่างประกอบด้วยเตยทะเล รักทะเล ไม้เถาพวกผักบุ้งทะเล ประโยชน์จากเนื้อไม้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ป้องกันคลื่นลมเป็นแหล่งสะสมน้ำจืดและเป็นที่อาศัยของสัตว์ป่าชายหาดในพื้นที่ หมู่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย เป็นป่าติดทะเล มีภูมิทัศน์ดี เป็นสังคมพืชลักษณะเป็นป่าหย่อมเล็กๆ ตามสันทราย พันธุ์ไม้ที่พบจะเป็นสนทะเลเป็นหลักและยังประกอบด้วย ต้นรักทะเล เตยผักบุ้งทะเล ป้าชายหาดไม้ขาวพรรณไม้ป่าชายหาดไม้ยาวขึ้นเป็นชันแนวหิน ได้ชัดเจนกว่าหาดอื่นๆ พรรณไม้ที่พบเห็นได้แก่ แนวผักบุ้งคละไปกับถั่ว ลึกเข้าไปเป็นเตยทะเล รักทะเล และสนทะเล ตามลำดับ ตำบลไม้ขาวส่วนใหญ่มีสมุนไพรหลายชนิด ซึ่งชาวบ้านได้นำมารักษาโรค นอกจากสมุนไพรที่ปลูกตามบ้านเรือนแล้วยังยังมีสมุนไพรบำโกงกาง หรือป้าชายเลนอีกด้วย เพราะสามารถหาได้ง่าย เนื่องจากสภาพทั่วไปของตำบลมีป่าชาชายเลนอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ซึ่งพอที่จะสรุปชนิดของสมุนไพรในป้าโกงกางได้ดังนี้ เมื่อศึกษาระบบนิเวศป่าชายหาดหรือป่าละเมาะจะพบต้นไม้ใหญ่ และไม้พุ่มขึ้นอยู่ไม่หนาแน่นนัก ที่พบส่วนใหญ่จะเป็นต้นต้นสนทะเลซึ่งมีใบเล็กมากเจริญอยู่หนาแน่นเป็นแนวยาวตลอดชายหาด นอกจากนี้ยังมีไม้พุ่มที่พบความแห้งแล้งได้ดีขึ้นอยู่เป็นกลุ่มๆเช่น เตยทะเล รักทะเล และโกงกางบกหรืองาไซ สำหรับส่วนที่อยู่ถัดเข้าในตอนกลางของสันทรายเจริญวัย จะพบพืชทนแล้งชนิดใบกว้างขึ้นอยู่ค่อนข้างหนาแน่นได้แก่ หว้าและหว้าหิน รวมทั้งไทรใบเล็กส่วนที่อยู่ตอนในสุดของสันทรายเจริญวัย จะมีระดับพื้นที่ต่ำ ถ้าเกิดน้ำท่วมขังในฤดูฝนจะเกิดพายุทนต่อน้ำท่วมขึ้นอยู่และกลายเป็นระบบนิเวศป้าพรุ โดยมีมีที่มีสภาพเห็นเด่นที่สุด ได้แก่ เสม็ดแดงและเสม็ดขาวซึ่งจะมีมากบริเวณเกาะกลางของพรุเจ๊ะสัน

๑.๔ แหล่งท่องเที่ยว

จุดชมวิวเครื่องบิน

Airplane Viewpoint Maikhao Beach จุดเชลฟี่ หรือจุดชมวิวเครื่องบินหาดไม้ขาว ตั้งอยู่บริเวณหาดไม้ขาว ฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดภูเก็ต หมู่ ๔ บ้านไม้ยาว ตำบลไม้ยาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต อยู่ติดกับท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดภูเก็ต ใกล้กับโรงแรมแกรนด์ เวสท์แชนด์ รีสอร์ท แอนด์ วิลล่า ภูเก็ต บริเวณทางเข้าจุดชมวิว เครื่องบินหาดไม้ขาว เป็นทางส่วนบุคคลของโรงแรมแกรนด์ เวลท์แขนด์ รีสอร์ท แอนด์ วิลล่า ภูเก็ต แต่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวที่จุดชมวิวได้โดยใช้บริการถสามล้อรับจ้างของวิสาหกิจชุมชนบ้านไม้ขาว โดยขึ้นรถสามล้อรับจ้างได้ที่บริเวณลานจอดรถ ตลาดชมเลบ้านไม้ขาวมีอัตราค่าบริการเทียวละ ๒๐ บาท รวมไป - กลับ เป็นเงิน ๔๐ บาท นักท่องเทียวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวที่จุดชมวิวเครื่องบินหาดไม้ยาวต้องนำรถยนต์ไปจอดที่ลานจอดรถตลาดชมเล บ้านไม้ยาว จุดชมวิวเครื่องบินหาดไม้ขาวเป็นจดที่นักท่องเที่ยวชอบถ่ายรูปเครื่องบินขึ้นและลงที่สวยงาม ภาพจะติดกับทะเลแลขอบฟ้าที่สวยงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดฮิต UNseen ของจังหวัดภูเก็ด

หาดทรายแก้ว

เป็นหาดทรายที่สวยงามและเงียบสงบ ตั้งอยู่ทางด้านเหนือสุดของเกาะภูเก็ตติดกับช่องปากพระ มีลักษณะลาดชันเป็นแอ่งกระทะ นักท่องเที่ยวจึงไม่นิยมเล่นน้ำ หาดทรายแก้วเป็นหาดทรายที่มีเม็ดทรายขาวละเอียดทอดยาวต่อเนื่องจากหาดไม้ขาวระยะทางกว่า ๓ กิโลเมตร

ประตูเมืองภูเก็ต (Phuket Gateway)

ตั้งอยู่บนพื้นที่ราชพัสดุ บริเวณหมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง ใกล้สะพานท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร บริเวณแยกทางเข้า - ออกจังหวัดภูเก็ต ประตูเมืองภูเก็ต (Phuket Gateway) แห่งนี้ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ และเป็นห้องรับแขกแห่งแรกที่จะต้อนรับ และอานวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาเยือนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจัดสร้างขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (อบจ.ภูเก็ต) นอกจากโครงสร้างตัวอาคารที่สามารถสะท้อนถึงความเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่นภูเก็ตแล้ว หน้าอาคารมีการจัดภูมิทัศน์ด้วยการสร้างเสาศิลาอีก ๒๙ ภายในบริเวณดังกล่าวด้วย โดยมีนัยว่าเลข ๒ คือ ท้าวเทพกระษัตรี - ท้าวศรีสุนทร สองวีรสตรีของชาวภูเก็ต ส่วนเลข ๙ มีนัยถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ บนเสาศิลาทั้ง ๒๙ ต้น จะเรียงร้อยเรื่องราวต่างๆ ของภูเก็ตเอาไว้ตั้งแต่ยุครุ่งเรืองของการทาเหมืองแร่ดีบุก การทาเกษตรกรรม มาจนถึงยุคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยความกรุณาจากกลุ่มรักประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต ผศ.สมหมาย ปิ่นพุทธศิลป์ และอาจารย์ประสิทธิ ชิณการณ์ ซึ่ง ประตูเมืองภูเก็ต (Phuket Gateway) จะเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และศิลปกรรมอีกแห่งหนึ่งของภูเก็ต ให้นักท่องเที่ยวและเยาวชนรุ่นหลังได้ศึกษาต่อไป นอกจากนี้ประตูเมืองภูเก็ต (Phuket Gateway) ยังถูกจัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นห้องรับแขกห้องแรกของจังหวัดภูเก็ต เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน ซึ่งภายในจะประกอบไปด้วยศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต รายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ รายชื่อโรงแรม ร้านอาหาร พร้อมกันนี้ภายในประตูเมืองภูเก็ต (Phuket Gateway) ยังมีห้องประชุมเล็ก หรือ Mini Theater สาหรับผู้แวะเยี่ยมเพื่อดูวิดีทัศน์ เล่าเรื่องภูเก็ต สารคดีท่องเที่ยวทั่วไทย ทั่วโลก ให้ได้ชมเพื่อผ่อนคลาย นอกจากนี้ผลงานชิ้นเอกที่ไม่ควรพลาด คือ ประติกรรมเต่ากับไข่โดยฝีมือของศิลปินเอก ศาสตราจารย์ ธนะ เลาหกัยกุล ซึ่งเป็นงานศิลป์ที่เล่าเรื่องหาดไม้ขาว ตานานการเดินเต่าของจังหวัดภูเก็ตไว้อย่างงดงาม

- **พรุจิก**

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สาหรับพักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการที่สวยงามมากแห่งหนึ่งของตำบลไม้ขาว เป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ตั้งอยู่ระหว่าง หมู่ที่ ๓ - หมู่ที่ ๔ ตาบลไม้ขาว มีเนื้อที่ ๗๗ ไร่ ๒ งาน ๗๑ ๙ /๑๐ ตารางวา ได้รับการจดทะเบียนเป็นหนังสือสำคัญที่หลวง เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ และในบริเวณใกล้เคียงเป็นที่ตั้งของโรงแรมฮอลิเดย์อินน์ และโรงแรมดีวารี พรุจิกอยู่ติดกับชายหาดบ้านสวนมะพร้าว ฝั่งทะเลอันดามัน หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว เป็นชายหาดที่สวยงามเป็นธรรมชาติ พรุจิกเป็นพรุที่มีสภาพสมบูรณ์ เป็นแหล่งน้าทางธรรมชาติขนาดใหญ่ มีพรรณไม้ที่หายากหลายชนิด เช่น ไม้ยืนต้น ๒๒ ชนิด ไม้พุ่ม ๑๗ ชนิด ไม้ล้มลุก ๒๕ ชนิด ไม้เลื้อย ๑๔ ชนิด พืชน้า ๑๒ ชนิด และมีพันธุ์สัตว์ต่างๆ เช่น นก ๗๑ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๑๓ ชนิด สัตว์สะเทินน้าสะเทินบก ๙ ชนิด และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๖ ชนิด

- **ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา**

เป็นป่าชายเลนที่อยู่ในเขตตาบลไม้ขาว มีพื้นที่ ๑,๕๕๖.๒๕ ไร่ ติดทะเลอันดามันชายฝั่งด้านตะวันออกของตำบลไม้ขาวเป็นพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติซึ่งมีลักษณะพิเศษประกอบไปด้วยพืชพรรณนานาชนิด และสัตว์นานาพันธ์ดารงชีวิตร่วมกัน ในสภาพแวดล้อมที่เป็นดินเลนน้ากร่อยและมีน้าทะเลท่วมถึง อยู่สม่าเสมอและยังเป็นแหล่งผลิตอาหารและพลังงานที่สำคัญ พรรณไม้ป่าชายเลนได้แก่ โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก แสม พังกาหัวสุม ลาพู ลาแพนและตะบูน นอกจากนี้ป่าชายเลนฯยังอุดมไปด้วยพืชนานาชนิด เช่น ตาตุ่มเหงือกปลาหมอ ถั่วขาว ถั่วดา ปรงทะเล รวมทั้งเอผีไฟท์ เช่นกาฝาก กล้วยไม้ ซึ่งขึ้นอยู่บนต้นไม้ใหญ่ และสาหร่ายนานาชนิด

ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์หลายชนิด ทั้งที่เป็นเช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น กุ้งแช่บ๊วย กุ้งกุลาดาเคย ปลานวลจันทร์ทะเล ปลากระบอก ปลากะรัง ปลากะพงแล้วยังมีสัตว์ชนิดอื่น ๆ เช่น นก สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม และสัตว์เลื้อยนับตั้งแต่สัตว์ที่มีขนาดเล็ก เช่น โพรโทซัว พวกหนอนตัวกลม หนอนตัวแบน และพวกคลาน ไส้เดือนทะเล นอกจากนี้สัตว์เหล่านี้พวกหอยที่สำคัญได้แก่พวกหอยสองฝา เช่น หอยนางรม ซึ่งอาจจะพบฝังตัวในตัวดิน หรือเกาะตามรากและลาต้นของพรรณไม้ในป่าชายเลน นอกจากนี้ยังมีพวกหอยเจาะ ซึ่งพบตามซากต้นไม้ที่หักพัง หอยฝาเดียวที่พบมากได้แก่พวกหอยน้าพริกซึ่งแพร่กระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ หอยขี้นกแพร่กระจายตามพื้นดินและอ่างน้าขังแฉะทั่วไปในป่าชายเลนฯ ชาวตาบลไม้ขาวใช้ไม้จากป่าชายเลนฯเพื่อการเผาถ่าน ต้นไม้ในป่าชายเลนฯ ปลูกง่าย โตเร็ว จึงมีรอบตัดฟันน้อยกว่าต้นไม้ในป่าบกหลายเท่า ยังมีการใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ คือ เป็นไม้ฟืน ไม้เสาเข็ม ไม้ค้ายัน ไม้ก่อสร้างยังเป็นแหล่งยังชีพของประชาชน ผู้มีรายได้น้อย ที่อยู่ตามชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของตาบลไม้ขาว โดยช่วยเอื้ออานวยปัจจัยในการดารงชีพหลายประการ เช่น หลักไม้สาหรับใช้กับอุปกรณ์จับสัตว์น้า เปลือกไม้บางชนิดใช้ย้อมแหและอวนให้คงทน

น้าผึ้งจากรังผึ้งในป่าชายเลนฯ ผลของจากใช้รับประทาน ใบจากใช้มวนยาสูบ และมุงหลังคา ตัวเพียงและสัตว์น้าป่าชายเลนฯเป็นอาหารป่าชายเลนคลองอู่ตะเภายังทาหน้าที่เสมือนเขื่อนป้องกันเคลื่อนลมจากทะเลที่สามารถซ่อมแซมตนเองได้ เมื่อได้รับความเสียหายจากพายุช่วยกันความรุนแรงจากพายุจน ไม่ก่อให้เกิดอันตรายป่าชายเลนฯเป็นที่อยู่อาศัย วางไข่ หาอาหารและเจริญเติบโตของสัตว์น้าวัยอ่อนหลายชนิด ป่าชายเลนฯเป็นแหล่งสมุนไพร ป่าชายเลนฯ มีลักษณะพิเศษหลายอย่างและมีความงดงามอุดมไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด ที่มีใบดอกและผลสวยงาม และยังมีลาคลองลดเลี้ยวไปมาทาให้ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจของตาบลไม้ขาวแห่งหนึ่งที่น่าสนใจ

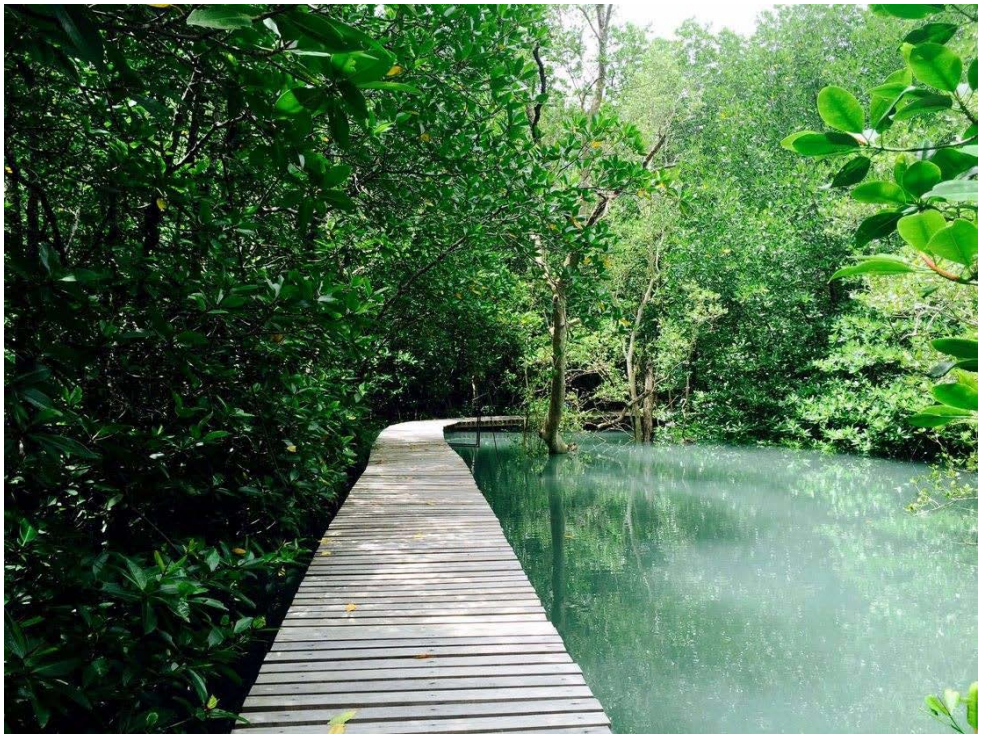

- **ชายหาดและชายฝั่ง**

ชายหาดไม้ขาวเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ตที่มีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทาลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลัก คือ การสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมทั้งปัญหาในเรื่องการกัดเซาะชายฝั่งโดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการกัดเซาะอย่างรุนแรงในบริเวณหาดทรายแก้ว หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย ตาบลไม้ขาว อำเภอถลาง ซึ่งมีระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร และพื้นที่มีน้ากัดเซาะ

ปานกลาง ในบริเวณพรุเจ๊ะสัน หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว และหมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง ซึ่งมีระยะทางประมาณ ๙ กิโลเมตร

๑.๕ จำนวนประชากรและครัวเรือน

หมู่ที่ ๑ บ้าน หมากปรก ๖๓๑ ครัวเรือน ชาย ๘๘๙ คน หญิง ๘๖๘ คน รวม ๑,๗๕๗ คน

หมู่ที่ ๒ บ้าน คอเอน ๕๓๗ ครัวเรือน ชาย ๘๙๙ คน หญิง ๙๑๖ คน รวม ๑,๘๑๕ คน

หมู่ที่ ๓ บ้าน สวนมะพร้าว ๓๒๐ ครัวเรือน ชาย ๓๙๑ คน หญิง ๔๒๔ คน รวม ๘๑๕ คน

หมู่ที่ ๔ บ้าน ไม้ขาว ๖๐๑ ครัวเรือน ชาย ๖๘๔ คน หญิง ๗๔๙ คน รวม ๑,๔๓๓ คน

หมู่ที่ ๕ ชุมชน บ้านหินลูกเดียว ๖๒ ครัวเรือน ชาย ๖๔ คน หญิง ๕๕ คน รวม ๑๑๙ คน

หมู่ที่ ๕ ชุมชน บ้านแหลมหลา ๑๔๘ ครัวเรือน ชาย ๑๒๕ คน หญิง ๑๓๖ คน รวม ๒๖๑ คน

หมู่ที่ ๕ บ้าน ท่าฉัตรไชย ๔๙๐ ครัวเรือน ชาย ๓๘๒ คน หญิง ๔๐๓ คน รวม ๗๘๕ คน

หมู่ที่ ๖ บ้าน บ่อไท ๒๗๑ ครัวเรือน ชาย ๓๐๒ คน หญิง ๒๔๕ คน LGBTQI+ ๑ คน รวม ๕๔๘ คน

หมู่ที่ ๗ บ้าน หยิด ๑๙๙ ครัวเรือน ชาย ๒๖๕ คน หญิง ๒๙๗ คน รวม ๕๖๒ คน

รวม ๓,๒๕๙ ครัวเรือน ชาย ๔,๐๐๑ คน หญิง ๔,๐๙๓ คน LGBTQI+ ๑ คน รวม ๘,๐๙๕ คน

๑.๖ ผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กร

จากประกาศกระทรวงมหาดไทยกำหนดเขตพื้นที่ของตำบลไม้ขาว ตามมาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พุทธศักราช ๒๔๕๗ กำหนดเขตตำบลไม้ยาวในท้องท้องที่อำเภอถลาง

จังหวัดภูเก็ต โดยให้มีเขตการปกครองรวม ๗ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายบุญไพศาล บุญสพ

หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสมเกียรติ บุตรสา

หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายโอลิน มะลิวรรณ

หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายวินัย แช่อิ๋ว

หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายภานุพันธ์ จินดาพล

หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อไทร กำนันตำบลไม้ขาวชื่อ นายวรวิทย์ ศรีสาคูคาม

หมู่ที่ ๗ บ้านหยิด ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายสุธรรม ขมิ้นทอง

- **จำนวนกลุ่มกิจกรรม / อาชีพ มีจำนวน กลุ่ม ดังนี้**

ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	จำนวนสมาชิก(คน)
๑	กลุ่มเลี้ยงหอยแครง	๑๖
๒	กลุ่มสินค้ากิ๊บช็อป	๑๔
๓	กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์และประมงพื้นบ้านชายฝั่ง บ้านหมากปรก	๑๕
๔	กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมูลค่าสูงสู่บ้านบางดุก	๒๒
๕	กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์ชายฝั่งบางดุกพัฒนา	๑๒
๖	กลุ่มเกษตรผสมสานบ้านบางดุกสามัคคี	๑๕
๗	กลุ่มการแพะบ้านบางดุก	๙
๘	กลุ่มกระชังเลี้ยงปลาแบบผสม	๒๕
๙	กลุ่มออมทรัพย์ประมงพื้นบ้านแหลมหลา	๓๓
๑๐	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนรักษ์บาติก	๑๑
๑๑	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านคอเอนมินดาพัฒนา	๒๒
๑๒	กลุ่ม TAXI หมู่บ้าน	๑๒
๑๓	กลุ่มดอกไม้ผ้าใบบัว	๑๐
๑๔	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทีมกระชังบ้านคอเอน	๒๐
๑๕	กลุ่ม LOCAL FOOD (อาหารพื้นบ้าน)	๑๓
๑๖	กลุ่มเพาะเห็ดนางฟ้าบ้านไม้ขาว	๑๗
๑๗	กลุ่มเครื่องแกงตำมือ	๑๒
๑๘	กลุ่มอาหารบ้านไม้ขาว	๑๕
๑๙	กลุ่มสวนผัก	๑๕
๒๐	กลุ่มอนุรักษ์ควายไทยบ้านไม้ขาว	๒๐
๒๑	กลุ่มประมงพื้นบ้าน	๓๐
๒๒	กลุ่มสวนยางพารา	๑๑
๒๓	กลุ่มเกษตรกรทำนาสายใยรัก	๑๙
๒๔	กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นบ้าน	๑๕
๒๕	กลุ่มผ้าปักเลื่อมและกระเป๋าลูกปัด	๒๐
๒๖	กลุ่มปลูกพืชผักบ้านหยิด	๒๐
๒๗	กลุ่มอาชีพบ้านสวนมะพร้าว	๑๐
๒๘	กลุ่มชมรมนวดแผนไทย	๕๑
๒๙	กลุ่มกระเป๋าสานบ้านไม้ขาว (OTOP ๓ ดาว)	๑๕
๓๐	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๕๐
๓๑	กลุ่มแปรรูปปลากะตักตำบลไม้ขาว	๙๖
๓๒	วิสาหกิจชุมชนผักลิ้นห่าน	๑๕
๓๓	กลุ่มสปาทราย	๑๕

๓๔	กลุ่มสามล้อชุมชน	๑๐๐
๓๕	กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑๑
๓๖	กลุ่มปลาใบแดดเดียว	๒๐
๓๗	กลุ่มผักลิ้นห่าน	๑๕
๓๘	กลุ่มกะปิเคยเค็ม	๑๕

๑.๗ การประกอบอาชีพ

อาชีพหลักของครัวเรือน

๑. อาชีพ รับจ้างทั่วไป

๒. อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว

๓. อาชีพ ค้าขาย

๔. อาชีพ พนักงานบริษัท

๕. อาชีพอื่นๆ

อาชีพเสริมหรืออาชีพรอง

๑. อาชีพ เกษตรทำสวน

๒. อาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

๓. อาชีพ เกษตรประมง

๔. อาชีพ รับราชการ

๑.๘ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น อัตลักษณ์

ประเพณีและงานประจำปี

๑.งานลอยเรือ

งานประเพณีลอยเรือ โดยกลุ่มชาวมอเกล็น หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย บ้านแหลมหลา บ้านหินลูกเดียว (ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต) จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น ๑๕ ค่า เดือน ๖ และเดือน ๑๑ ของทุกปี ซึ่งถือเป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวมอเกล็นคล้ายกับพิธีลอยกระทงของชาวไทย มีการสร้างเรือจากไม้หยวกกล้วย ตัดผม ตัดเล็บ และทาตุ๊กตาไม้แทนคนใส่ลงไปในเรือแล้วนาไปลอยเพื่อนาเอาความทุกข์โศกเคราะห์ร้ายต่างๆ ของบุคคลในครอบครัวใส่ไปในเรือแล้วช่วงค่าจะมีการทาพิธีนาเรือลอยออกไปสู่ทะเล แล้วมีการร่ายรารอบเรือหรือที่เรียกว่า รารองเง็ง นั่นเอง

๒.งานประเพณีนอนหาด

งานประเพณีนอนหาด การนอนหาด เป็นประเพณีเก่าแก่ที่ชาวมอเกล็น ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการแก้บน สะเดาะเคราะห์ อนุรักษ์สืบทอดประเพณีของกลุ่ม และเป็นโอกาสที่ดีในการพบปะสังสรรค์ของกลุ่มชาวมอเกล็น ที่อยู่ในที่ต่างๆ ซึ่งจะจัดขึ้นเป็นเวลา ๓ คืน ๔ วันตรงกับวันขึ้น ๑๓-๑๕ ค่า เดือน ๓ ของทุกๆ ปี ซึ่งเมื่อถึงวันงานชาวมอเกล็น จากที่ต่างๆ ก็จะเดินทางมาร่วมกันทากิจกรรมและนอนร่วมกันที่ริมหาดทรายแก้ว (อยู่ใน ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต) ในอดีตประเพณีนอนหาดจะมี

เพียงการประกอบพิธีกรรมและการละเล่นพื้นบ้านเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น แต่ปัจจุบันได้พัฒนารูปแบบให้มีความสนุกสนานน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีการแสดงทางวัฒนธรรมต่างๆ การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน เช่น ชักกะเย่อ การแข่งขันจับจั๊กจั่นทะเล หรือแม้กีฬาสมัยใหม่ตามทุกสมัยอย่าง การแข่งขันฟุตบอลชายหาด เพื่อเชื่อมความสามัคคีในกลุ่มของชาวมอร์แกนด้วยกัน ทั้งกลุ่มชาวมอร์แกนที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต และกลุ่มชาวมอร์แกนที่อยู่ในจังหวัดอื่นๆ

๓.งานประเพณีกินเจ

ประเพณีกินเจ เป็นการถือศีลชาระจิตใจ และงดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ทุกชนิดมีระยะเวลา ๙ วัน เริ่มตั้งแต่ขึ้น ๑ ค่า เดือน ๙ จนกระทั่งถึง ขึ้น ๙ ค่า เดือน ๙ ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม เป็นงานประเพณี ซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาช้านานตั้งแต่ พ.ศ.๒๓๖๘ จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่างๆ มากมาย อาทิ พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจ และเลื่อมในศรัทธาทั้งจากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง

๔.ประเพณีตรุษจีน

ประเพณีตรุษจีน เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนจีน วันตรุษจีนตรงกับ วันแรกของเดือน ๑ ของจีน หรือ เดือน ๒เดือน ๓ ทางจันทรคติ มีพิธีกรรมทั้งหมด ๓ วัน โดย วันแรก คือ วันที่ ๒๙ เดือน ๑๒ ของจีน มีการเตรียมอาหาร และ ของไหว้ต่าง ๆ ไว้สาหรับวันรุ่งขึ้น วันที่สอง คือ วันที่ ๓๐ เดือน ๑๒ ของจีน มีการไหว้ ๒ ช่วง คือ ช่วงเช้า จะมีการไหว้เทพเจ้าและช่วงบ่ายจะมีการไหว้บรรพบุรุษ เมื่อเสร็จพิธีไหว้ จะมีการรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัว และมีการแจก " อั่งเปา" (แต๊ะเอีย) ให้แก่เด็กๆ วันที่สาม คือ วันที่ ๑ เดือน ๑ ของจีน ชาวจีนจะแต่งกายด้วยชุด ใหม่เพื่อเป็นสิริมงคลไปไหว้พระที่ศาลเจ้าและวันนี้ถือว่าเป็นวันเที่ยวอาจจะไปเยี่ยมญาติในท้องถิ่นอื่น ซึ่งในวันนี้จะไม่มีการ ทางานแต่อย่างใด จะไม่มีการพูดคาหยาบ หรือดุด่าว่ากล่าวกัน

๕.ประเพณีไหว้เทวดา

เป็นการไหว้ต้อนรับ และขอบคุณเทวดาที่ช่วยพิทักษ์รักษามนุษย์ เวลาของการไหว้จะเริ่มขึ้นหลังเที่ยงคืนของวันที่ ๘ เดือน ๑ ของจีนไปแล้ว หรือช่วงเวลาเริ่มต้นของ วันที่ ๙ เดือน ๑ ของไหว้ที่สำคัญ คือ ต้นอ้อย ๒ ต้น และของคาวหวานต่าง ๆ

๖.ประเพณีสารทจีน

ประเพณีสารทจีน เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี หรือวิญญาณ ต่าง ๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจาปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว ในวันที่ ๑๕ เดือน ๗ จีน มีการ "ไป่ปั๋ว" หรือจัดตกแต่งเครื่องเซ่นไหว้ภูตผีและวิญญาณ ด้วยการทาขนม และแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และของ ไหว้ที่สำคัญคือ "อั่งกู้" หรือ ขนมเต่าสีแดง ทาจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือทาจากแป้งสาลีไม่มีไส้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนนาน และมีการไหว้ ณ สถานที่ต่าง ๆ

๗.ประเพณีไหว้พระจันทร์

ประเพณีไหว้พระจันทร์ คือการไหว้เทพเจ้าด้วยขนมไหว้พระจันทร์ (ตงชิวเปี้ย) และขนมโก๋ ในวัน ๑๕ ค่า เดือน ๘ ของจีน

๘.ประเพณีเช็งเม้ง

ประเพณีเช็งเม้ง เป็นการรวมญาติครั้งใหญ่เพื่อทากิจกรรมบูชาบรรพบุรุษร่วมกัน ส่วนใหญ่จะตรงกับวันที่ ๕ เมษายนของทุกปี แต่ในการไหว้ นั้นมีระยะเวลาที่สามารถไหว้ได้ คือ ก่อนวันที่ ๕ เมษายน ๑๐ วัน และหลังวันที่ ๕ เมษายน ๑๐ วัน

๙.ประเพณีปล่อยเต่า

ประเพณีปล่อยเต่า เป็นการทาบุญ และพระสวดมนต์ให้ศีลให้พรเสร็จ ก็จะมีการปล่อยเต่าลงทะเล ณ หาดไม้ขาว หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ในวันที่ ๑๓ เมษายน (วันสงกรานต์) ของทุกปี

๑๐.ประเพณีสารทไทย (เดือนสิบ)

ประเพณีสารทไทย (เดือนสิบ) เป็นเดือนที่ชาวไทยมีความเชื่อว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี และวิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับเอาส่วนบุญ จึงมีการนาของคาวหวานต่าง ๆ มาทาบุญและให้ทานกันที่วัด สำหรับขนมที่สำคัญในพิธี คือ ขนมลา ขนมเทียน ขนมท่อนใต้ ขนมต้ม ฯลฯ ตรงกับวันแรม ๘ ค่า เดือน ๑๐ และวันแรม ๑๕ ค่า เดือน ๑๐ ซึ่งแต่ละวัดจะกาหนดทาพิธีเพียงหนึ่งวันแตกต่างกันไป

ศาสนา

การนับถือศาสนา ประชาชนตำบลไม้ขาวนับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ๖๒ % นับถือศาสนาอิสลาม ประมาณ ๓๔ % นับถือศาสนาคริสต์และอื่นๆ ประมาณ ๔ %

วัดไม้ขาว

วัดไม้ขาวตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาพุทธเป็นศูนย์รวมของชาวบ้านไม้ขาว เป็นวัดในสังกัดคณะสงฆ์ฝ่ายธรรมยุติ มีพื้นที่ ๗ ไร่ ๒ งาน ๓ ตารางวา และมีเนื้อที่ด้านหลังที่ขยายออกไปรวมแล้ว ๑๓ ไร่ สภาพบริเวณวัดร่มรื่นเต็มไปด้วยไม้นานาชนิด เช่น ต้นเสม็ดแดง ต้นเสม็ดชุน ต้นคอแห้ง ต้นมะขามป้อม และพันธุ์ไม้อื่น ๆ ในอดีตที่ผ่านมาบริเวณวัดแห่งนี้ มีสภาพเป็นป่าทึบเต็มไปด้วยสัตว์ป่าที่ดุร้ายจานวนมาก ทาให้ไม่มีใครกล้าเข้ามาต่อมาหลวงปู่เทศก์ เทสรังษีได้มอบหมายให้พระอาจารย์ปิ่น ชาลีโต และคณะให้มาหาสถานที่เพื่อทาการบุกเบิกสร้างวัด หลังจากนั้นหลวงปู่เทศก์ จึงมาปักหลัก ณ บริเวณพรุ ซึ่งปัจจุบันคือ“พรุไม้ขาว” เริ่มก่อตั้งเป็นสานักสงฆ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อมาพัฒนาจนกลายเป็นวัดที่สมบูรณ์อย่างที่ปรากฏในปัจจุบัน

ด้วยแรงศรัทธาของชาวบ้านที่เลื่อมใสในพระรัตนตรัยและตัวของปู่เทศก์ พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้สร้าง อุทกสีมาในพรุ ซึ่งอยู่หลังที่พัก เพื่อสามารถทาการอุปสมบท ต่อมาปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นวิสุงคามสีมา หรืออุโบสถ หลังปัจจุบัน มี ๒ ชั้นสวยงามมาก สร้างด้วยความศรัทธาของพุทธศาสนิกชนที่ร่วมกันบริจาค คิดเป็นมูลค่าในขณะนั้น ๑๓ ล้านบาท ลาดับเจ้าอาวาส ดังนี้

๑. หลวงปู่เทศก์ เทศรังสี

๒. มหาเปลื้อง

๓. หลวงปู่แดง

๔. พระอธิการปรีดา ปริโท (เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน) ๐๘๒ – ๑๐๕๖๘๙๓

วัดท่าฉัตรไชย

วัดท่าฉัตรไชย ตั้งอยู่บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย เดิมชื่อว่า “วัดอรัญญวิเวก” และเมื่อประกาศจัดตั้งวัดโดยถูกต้องแล้ว จึงตั้งชื่อตามหมู่บ้านว่า “วัดท่าฉัตรไชย” หากเดินทางจากกรุงเทพฯหรือจากต่างจังหวัดต่างๆ เข้าสู่จังหวัดภูเก็ตเมื่อข้ามสะพานเทพกระษัตรีวัดท่าฉัตรไชยจะอยู่เชิงสะพานด้านซ้ายมือ เป็นวัดในสังกัดคณะสงฆ์ฝ่ายธรรมยุต มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑๖ ไร่ สภาพบริเวณวัดเป็นที่เรียบ มีต้นไม้ขึ้นร่มรื่น มีศาสนาสถานต่างๆมั่นคงได้แก่ ศาลาการเปรียญ ๑ หลัง อุโบสถ ๑ หลัง กุฎิ ๘ หลัง และบริเวณโรงครัว ๑ หลัง วัดท่าฉัตรไชยจัดตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้มีคณะปฏิบัติธรรมธุดงค์กัมมัฏฐาน ในสายของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต อันประกอบด้วยหลวงปู่เทศก์ เทสรังษี พระอาจารย์ปิ่นชาลีโตและคณะ ได้มาปักธุดงค์บริเวณวัด ชาวบ้านบริเวณนั้นมีความศรัทธาและได้จัดตั้งวัดขึ้น ช่วงแรกเป็นสานักสงฆ์เรียกว่า “สานักสงฆ์อรัญญวิเวก” ยังไม่มีพระภิกษุอยู่ประจาจนกระทั่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้มีพระจรัญ อาชญโญ มาอยู่ประจาและได้เลื่อนสมณศักดิ์มาเป็นพระครูวุฒิกรโกศล และได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส รุ่นแรกและได้มีการบุกเบิกพัฒนาจนได้จัดตั้งเป็นวัดที่ถูกต้องตามลาดับจนถึงปัจจุบัน ลาดับเจ้าอาวาสมีดังนี้

๑. พระครูวุฒิกรโกศล

๒. พระครูวินัยธรวิรัช

๓. พระครูวิสุทธิธรรมโสภิต (เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน) ๐๘๑ - ๙๗๘๘๑๕๔ , ๐๘๑ – ๓๐๒๙๒๗๒

มัสยิดนูรุลอีบาดียะห์ บ้านหมากปรก

มัสยิดนูรุลอีบาดียะห์ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นมัสยิดที่มีความพร้อมในด้านสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นอาคารที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา นอกจากนี้ยังมีอาคารอเนกประสงค์ที่พร้อมจะรองรับกิจกรรมของชาวบ้านอีกด้วยและปัจจุบันมี นายดนัย ทองย่นเป็นอีหม่าม๐๘๖ - ๔๐๓๕๙๗๓ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดนูรุลอีบาดียะห์ ๑๕ คน

มัสยิดดารุสลาม บ้านบางดุก

มัสยิดดารุสลาม ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑ บ้านบางดุก จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๔๒ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ มีสภาพเป็นอาคารหลังเดี่ยวทาด้วยปูนค่อนข้างเก่า ชาวบ้านจึงได้ร่วมกันซื้อที่ดินเพื่อสร้างมัสยิดหลังใหม่ มัสยิดดารุสสลามแห่งนี้เป็นที่สอนหนังสือเด็ก มัสยิดดารุสสลามนั้นแยกมาจากมัสยิดนู

รุลอีบาดียะห์ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตาบลไม้ขาวได้สนับสนุนก่อสร้างอาคารมัสยิดหลังใหม่ เป็นอาคาร คสล. ๒ ชั้น และมีฮัจยีศักดิ์ สิงฆาพะ เป็นอีหม่าม ๐๘๙ - ๕๘๗๗๗๙๓ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดดารุสสลาม ๑๕ คน

มัสยิดเราว์ฎอตุลญันนะห์

มัสยิดเราว์ฏอตุลญันนะห์ ตั้งอยู่เลขที่ ๘๘ / ๓ หมู่ที่ ๑ บ้านนาส้มปอย จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ อาคารมัสยิดเราว์ฏอตุลญันนะห์ อยู่ห่างจากถนนเทพกระษัตรีประมาณ ๕๐ เมตร เป็นอาคารปูนและกั้นกระจกและปัจจุบันมี ฮัจยี นายม่าหมูด ย่าหลี เป็นอีหม่าม ๐๘๖ - ๔๗๕๔๓๓๔ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดเราว์ฏอตุลญันนะห์ ๑๕ คน

มัสยิดอัลอิซลาห์ บ้านคอเอน

มัสยิดอัลอิซลาห์ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น ตั้งติดอยู่กับถนนประจาหมู่บ้านคอเอนเป็นสถานที่ประกอบทางศาสนาอิสลามของประชาชนในหมู่บ้านและปัจจุบันมีนายกอหนี ปังเต๊ะ เป็นอีหม่าม ๐๘๑ – ๒๗๐๕๒๗๒ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดอัลอิซลาห์ ๑๕ คน

มัสยิดนูรุลอิสลาม บ้านบ่อสอม

มัสยิดนูรุลอิสลามบ้านบ่อสอม ตั้งอยู่เลขที่ ๒๐๙/๓ หมู่ที่ ๔ บ้านบ่อสอม จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๓๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ บนถนนสายบ้านไม้ขาว–บ่อสอม มัสยิดแห่งนี้เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น และมีอาคารที่ใช้สาหรับสอนหนังสือด้วยซึ่งแยกออกจากมัสยิด แต่ปลูกอยู่ติดกัน ซึ่งใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมอิสลามเยาวชนและประชาชน ปัจจุบันมีนายอับดุลมุตตอเหลบ สามัญบุตร เป็นอีหม่าม ๐๘๑ - ๒๗๑๙๔๖๖ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดนูรุลอิสลามบ้านบ่อสอม ๑๕ คน

มัสยิดญันนะตุ้ลนาอีม บ้านทุ่งคา

มัสยิดญันนะตุ้ลนาอีม (บ้านทุ่งคา) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งคา จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๕๐ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น ตั้งบนเส้นทางบ้านหมากปรก บ้านไม้ขาว และมีอาคารที่ใช้สาหรับสอนหนังสือด้วยซึ่งแยกออกจากมัสยิด แต่ปลูกอยู่ติดกัน ซึ่งใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมอิสลามเยาวชนและประชาชนบ้านทุ่งคา ซึ่งปัจจุบันมี นายดลก้าหรีม สิงฆาหะ เป็นอีหม่าม ๐๘๘ - ๒๙๙๖๘๓๓ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดบ้านทุ่งคา ๑๕ คน

มัสยิดนูรุ้ลอามัลบ้านหยิด

มัสยิดนูรุ้ลอามัลบ้านหยิด ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๗ บ้านหยิด จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๑๑ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๙๒ เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น มัสยิดแห่งนี้อยู่ตั้งติดกับถนนเทพกระษัตรี มัสยิดแห่งนี้เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอิสลามชาวบ้านไทยมุสลิมบ้านหยิด และมีอาคารศูนย์อบรมจริยธรรมและวัฒนธรรมเป็นอาคาร คสล. ๒ ชั้น ที่ใช้สาหรับสอนหนังสือด้วยซึ่งแยกออกจากมัสยิด แต่ปลูกอยู่ติดกันซึ่งใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมอิสลามเยาวชนและประชาชนบ้านหยิด ซึ่งปัจจุบันมี ฮัจยี บู ชนเขตต์ เป็นอีหม่าม ๐๘๙ - ๔๗๐๑๒๘๑ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดนูรุ้ลอามัลบ้านหยิด ๑๕ คน

มัสยิดอัลฮีดายะห์

มัสยิดอัลฮีดายะห์ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น มัสยิดแห่งนี้อยู่ตั้งติดกับถนนเทพกระษัตรี มัสยิดแห่งนี้เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอิสลามชาวบ้านไทยมุสลิมบ้านท่าฉัตรไชย และมีอาคารศูนย์อบรมจริยธรรมและวัฒนธรรมเป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้นที่ใช้สาหรับสอนหนังสือด้วยซึ่งแยกออกจากมัสยิด แต่ปลูกอยู่ติดกัน ซึ่งใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนด้านจริยธรรมและวัฒนธรรมอิสลามเยาวชนและประชาชนบ้านท่าฉัตรไชย ซึ่งปัจจุบันมี ฮัจยี เดช หลาวหล้าง เป็นอีหม่าม ๐๘๐ - ๗๐๐๖๔๓๙ พร้อมคณะกรรมการประจามัสยิดอัลฮีดายะห์บ้านท่าฉัตรไชย ๑๕ คน

มัสยิดอัลฟารุก

มัสยิดอัลฟารุก ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๑๘/๕ หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต จดทะเบียนมัสยิดลาดับที่ ๕๓ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ มีนาย เอกวิทย์ ปาทาน เป็นอิหม่าม พร้อมคณะกรรมการมัสยิดอีก ๖ คน ตามประกาศสานักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ มัสยิดแห่งนี้อยู่ตั้งติดกับถนนบ้านคอเอน เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น และขณะนี้ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารมัสยิดอัลฟารุกหลังใหม่

ศาลเจ้าหยกเหลงเก้ง บ้านไม้ขาว

ศาลเจ้าหยกเหลงเก้ง บ้านไม้ขาว ได้เริ่มจัดงานประเพณีถือศีลกินเจ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ มีนายแฉล้ม ทองสุข เป็นประธานศาลเจ้าคนแรก นายโอลิน มะลิวรรรณ เป็นรองประธานศาลเจ้า พร้อมคณะกรรมการ จานวน ๘๑ คน และม้าทรงจานวน ๓๗ ม้าทรง และได้รับการรับรองจากชมรมอ๊ามภูเก็ต ปัจจุบันศาลเจ้าหยกเหลงเก้ง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นอาคาร คสล. ๑ ชั้น ณ หาดไม้ขาว และมีการจัดงานประเพณีถือศีลกินเจทุกปี

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก

การทามาหากิน (การประกอบอาชีพ) ในสมัยก่อนประชากรในหมู่บ้านจะมีอาชีพทาประมงอวนลากและทาสวนยางต่อมาทางราชการออกปราบปรามการทาประมงอวนลาก อวนรุน ทาให้คนในหมู่บ้านเกิดการว่างงานทางราชการให้ความช่วยเหลือโดยวิธีการตั้งกลุ่มอาชีพ

<u>อาหาร</u> เป็นอาหารที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ผัก กุ้ง หอย ปู ปลา เพราะพื้นที่ในหมู่ที่ ๑ อยู่ติดกับทะเล อาหารจึงหาได้ง่าย

การดูแลรักษาสุขภาพ ทางสาธารณสุขจะออกมาตรวจสุขภาพประชาชนทุกปี มีการรณรงค์ให้ชาวบ้านทาลายลูกน้ำเพื่อกาจัดวัฏจักรของยุง ปัญหาทางด้านยาเสพติดได้มีการจัดตั้งกลุ่มกีฬาต้านยาเสพติดและได้รับความร่วมมืออย่างดีจากคนในหมู่บ้าน ทาให้ปัญหายาเสพติดลดน้อยลงศักยภาพและความฝันของชุมชน มีพื้นที่เหมาะที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว อย่างแหลมสนเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่เจ้าของรายเดียวควรทาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ สาหรับการศึกษาสัตว์ในป่าชายเลน การดูแลนก การศึกษาปลาน้าจืด การศึกษาพันธุ์ไม้

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน

งานหัตถกรรมและงานช่างท้องถิ่น ชาวบ้านในหมู่ ๒ จะมีการจัดตั้งกลุ่มบาติกขึ้น ซึ่งปัจจุบันได้แยกออกเป็น ๒ กลุ่มแล้ว เนื่องจากมีขนาดกลุ่มที่ใหญ่มาก ซึ่งกลุ่มผ้าบาติกของหมู่ ๒ เป็นกลุ่มที่มีชื่อเสียงมากและนอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มยังได้รับคัดเลือกไปเป็นสินค้าส่งประกวด OTOP และมีคาสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศในปริมาณมาก ซึ่งส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มมีรายได้จากการเป็นสมาชิกของกลุ่มบาติกในระดับดี

ภาษาและวรรณกรรม ภาษาที่ใช้เป็นภาษาท้องถิ่นซึ่งคือภาษาใต้ นอกจากนี้ในหมู่บ้านคอเอนก็จะมีการใช้ภาษาอังกฤษเสริมบ้างในบางส่วนเพราะเป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวส่วนภาษาอาหรับจะใช้ในผู้นาศาสนาเท่านั้น

ศาสนา พิธีกรรมและความเชื่อ ศาสนาของประชาชนในหมู่ ๒ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม พิธีกรรมจะเป็นพิธีกรรมของศาสนาอิสลามและความเชื่อจะเชื่อในอัลเลาะห์องค์เดียวเท่านั้น

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ประเพณีประจาของบ้านคอเอน คือ ประเพณีการเข้าสุนัต ซึ่งเป็นงานประจาปีจะมีการจัดงานขึ้นในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนของทุกปี เพราะผู้ที่จะมาเข้าพิธีสุนัตจะเป็นเด็กชายที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษา

การทามาหากิน (การประกอบอาชีพ) เนื่องจากบ้านคอเอนเป็นพื้นที่ที่ติดกับชายฝั่งทะเล ประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน คนหนุ่มอายุประมาณ ๒๐-๓๐ ปี มักออกไปหางานทาต่างพื้นที่ เช่น ทางานโรงแรม ร้านอาหาร บ้านคอเอนมีท่าเทียบเรือที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต คือ ท่าเทียบเรือ Yacth Haven Marina ซึ่งท่าเรือแห่งนี้ทาให้ประชาชนบ้านคอเอนนั้นได้มีรายได้ ไม่ว่าจะเป็นรายได้ทางการค้าขาย อาชีพบริการต่างๆ

อาหาร อาหารประจาท้องถิ่นของบ้านคอเอน จะเป็นข้าวยาคลุกเครื่องกับไก่ทอด ซึ่งจะรับประทานพร้อมกับน้าชา, ชาดาเย็น , ชาเย็น ซึ่งชาวบ้านจะใช้รับประทานเป็นอาหารหลักในตอนเช้าของทุกวัน ส่วนอาหารที่รับประทานในชีวิตประจาวัน ก็จะเป็นอาหารโดยทั่วๆไป ซึ่งชาวบ้านมักจะไปหาซื้อจากตลาดนัดตามบริเวณหมู่บ้านหรือตามร้านขายของชาในหมู่บ้าน

ที่อยู่อาศัย ปัจจุบันบ้านเรือนของคนในชุมชนจะเป็นบ้านเรือนที่ปลูกตามสมัยนิยมจะมีลักษณะเป็นบ้านปูนและการปลูกสร้างที่อยู่อาศัยจะขึ้นอยู่กับศักยภาพและความสามารถของเจ้าของบ้านเอง ซึ่งบ้านเรือนที่เป็นบ้านเรือนในแนวโบราณจะมีให้พบเห็นได้น้อยในปัจจุบัน

เครื่องนุ่งห่ม เนื่องจากชาวบ้านในหมู่บ้านคอเอนถึง ๙๐% เป็นชาวมุสลิม ดังนั้นลักษณะการแต่งกายของผู้หญิงก็จะเป็นการแต่งกายในแนวของอิสลามคือมีผ้าคลุมศรีษะ นุ่งสะโหร่ง ส่วนผู้ชายก็จะแต่งตัวตามสบาย แต่เมื่อได้เวลาละหมาดผู้ชายและเด็กผู้ชายก็จะใส่ผ้าสะโหร่ง เวลามีงานประจาหมู่บ้านหรือประจาปีผู้หญิงจะใส่ชุดยาหยาและผู้ชายจะใส่ชุดยุมบะห์

การดูแลรักษาสุขภาพ ในชุมชนจะมีศูนย์สุขภาพระดับตาบลตั้งอยู่ แต่ชาวบ้านในชุมชนจะไม่ค่อยได้เข้าไปรับบริการ เพราะหากมีอาการเจ็บป่วยเล็กๆน้อยๆชาวบ้านก็จะหาซื้อยารับประทานกันเองและถ้าหากมีอาการเจ็บป่วยรุนแรงก็จะไปเข้ารับบริการที่โรงพยาบาล

ภาษาและวรรณกรรม ชาวบ้านในชุมชนจะมีการใช้ภาษาท้องถิ่น หรือภาษาใต้ในการพูดคุยติดต่อสื่อสารกันและกัน นอกจากการติดต่อกับทางส่วนราชการที่จะใช้ภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เนื่องจากชาวบ้านในหมู่บ้านมีทั้งผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ทั้งสองศาสนาก็จะมีประเพณีและพิธีการที่แตกต่างกันออกไป ด้านศาสนาอิสลามจะมีประเพณีถือศีลอดหรือเดือนบวชในเดือนรอมฎอนและการเข้าพิธีสุนัต ส่วนด้านศาสนาพุทธจะมีประเพณีต่างๆตามวันสาคัญทางศาสนา นอกจากนี้ก็จะมีพิธีการสวดกลางบ้านเป็นประจาทุกปี เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชาวบ้านและหมู่บ้าน

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๓ บ้านสวนมะพร้าว

ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากจะประกอบอาชีพทำสวนและการเกษตร นอกจากนี้ยังประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

อาหาร แหล่งอาหารที่มีในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะมาจากพืช ผัก ที่ชาวบ้านในหมู่บ้านปลูกเองนามาประกอบอาหารและส่งจาหน่ายเป็นส่วนใหญ่

ที่อยู่อาศัย ลักษณะของบ้านเรือนที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านจะมีลักษณะเป็นแบบสมัยใหม่ คือ มีการปลูกสร้างด้วยอิฐและปูนและมีการมุงหลังคาด้วยกระเบื้องและสังกะสี

เครื่องนุ่งห่ม ปัจจุบันการแต่งกายของชาวบ้านในหมู่บ้านจะมีลักษณะเป็นการแต่งกายตามสมัยนิยม

การดูแลสุขภาพ ชาวบ้านจะดูแลรักษาสุขภาพกันเอง และเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพก็จะไปปรึกษาแพทย์ที่อนามัยและโรงพยาบาลสาธารณะสุขให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเกี่ยวกับการักษาและการบริการชาวบ้าน เวลาป่วยชาวบ้านจะไปพบแพทย์ตามสถานีอนามัยหรือโรงพยาบาล

อาหารเสริมและสมุนไพร สมุนไพรจะเป็นสมุนไพรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น หญ้าหนวดแมว เสลดพังพอน ชาวบ้านต้องการให้ทางสาธารณะสุขมีการตรวจโรคอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

สถานที่สำคัญ ป่าพรุเจ๊ะสัน ตั้งอยู่บริเวณหาดทรายแก้ว เป็นสถานที่สาธารณะประโยชน์เหมาะสาหรับการพักผ่อนและการท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่ ๓ มีสวนมะพร้าวเป็นทรัพยากรหลัก ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทาสวนและการเกษตรคือ มะพร้าว ถั่วฟักยาว เป็นต้น เงื่อนไขของการพัฒนาการบริหารจัดการบริเวณพรุเจ๊ะสันให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อนาสินค้าของตาบล มาวางขายไม่สามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหมู่บ้านอื่นๆ

งานหัตถกรรมและงานช่างท้องถิ่น อดีตเคยมีกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า กลุ่มทาขนม แต่ตอนนี้ไม่มีแล้วที่ยังคงเหลืออยู่ก็คือ กลุ่มออมทรัพย์สัจจะของหมู่บ้านและธนาคารหมู่บ้าน

ภาษาและวรรณกรรม ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่ประมาณ ๘๕% ใช้ภาษาท้องถิ่นคือภาษาปักษ์ใต้ในการสื่อสารกัน และมีประชาชนบางส่วนที่สื่อสารโดยใช้ภาษากลางประมาณ ๑๐ % และใช้ภาษายาวี (มาเลเซีย) ประมาณ ๕%

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ประเพณีการปล่อยเต่าหรือการคืนอิสรภาพให้เต่าสู่ทะเลในทุกวันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปี

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว

การทำมาหากิน (การประกอบอาชีพ) ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างส่วนหนึ่งประกอบธุรกิจส่วนตัวค้าขาย และเกษตรกร

อาหาร ประชาชนส่วนใหญ่จะทาอาหารรับประทานเอง มีเป็นบางส่วนที่หาซื้ออาหารสำเร็จรูปมารับประทาน

ที่อยู่อาศัย บ้านเรือนที่อยู่อาศัยของชาวบ้านในหมู่บานจะตั้งอยู่ใกล้ๆกันและมีสภาพแวดล้อมที่ดี

เครื่องนุ่งห่ม ชาวบ้านถ้าเป็นเด็กจะแต่งกายตามสมัยนิยม ส่วนคนชราจะใส่ผ้าถุงหรือโสร่ง

การดูแลรักษาสุขภาพ เมื่อชาวบ้านมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพมักจะไปพบแพทย์ที่สถานีอนามัยหรือที่โรงพยาบาลถ้าป่วยมีอาการไม่มากนักก็จะหาซื้อยามารับประทานเอง หรือไปสถานีอนามัยถ้ามีอาการหนักก็จะไปโรงพยาบาล

อาหารเสริมสมุนไพร สมุนไพรที่ใช้ก็มีไม่มากได้แก่ หญ้าหนวดแมว เสลดพังพอน ชาวบ้านต้องการให้สาธารณสุขประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง เช่น ถ้ามีโรคท้องร่วงเกิดขึ้นในหมู่บ้านก็ขอให้สาธารณะสุขได้ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านได้ทราบกันทั่วถึงและการหยอดวัคซีนโปลิโอ หมอแผนโบราณ (หมอกระดูก) นายขจร วนาวรสุขรักษ์ อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๖๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้ที่มีความรู้และความชานาญในเรื่องยาสมุนไพรและยาแผนโบราณ โดยเฉพาะในเรื่องการรักษาโรคที่เกี่ยวกับกระดูก เช่น กระดูกหัก กระดูกเคลื่อน ซึ่งเป็นที่รู้จักของผู้คนในหมู่บ้านและละแวกใกล้เคียงเป็นอย่างดี เพราะเปิดรักษามานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว ซึ่งคุณลุงขจรได้รับความรู้มาจากพ่อที่ในอดีตเป็นแพทย์ประจาตาบลในการรักษากระดูกนั้นท่านจะดูอาการของผู้มารักษาก่อน เช่น ถ้ามีเลือดออกมากและกระดูกหักหรือแตกก็จะแนะนาให้ไปรักษาที่โรงพยาบาลและมีบางรายที่ไปรักษาที่โรงพยาบาลมาแล้ว๓-๔ เดือนแต่ยังไม่หาย พอมารักษากับท่านอาการก็หายดีเป็นปกติซึ่งลักษณะอย่างนี้ท่านก็รักษาได้และในวิธีการรักษานั้นท่านใช้งทั้งยาโป๊ะไข้และมีการใช้คาถาอาคม น้ามันงาซึ่งทาเอง สำหรับขั้นตอนการักษาคือขั้นแรกจะดูอาการของผู้ป่วยเมื่อทราบอาการและกระดูกที่เจ็บแล้วก็ใช้น้ามันทาและดึงกระดูกให้เข้าที่จากนั้นใช้น้ามันทาอีกครั้งแล้วตามด้วยยาโปะและใช้ผ้าพันอีกครั้งและมีการนัดผู้ป่วยมาดูอาการประมาณ ๕ วัน ซึ่งในการรักษาผู้ป่วยทุกรายหายเป็นปกติ โดยระยะเวลาที่กระดูกจะติดกันใช้เวลาประมาณ ๘-๑๐ วัน สาหรับตัวยาที่ใช้โปะมีผักเสี้ยนผี หัวไพล่ เหล้าขาว (เหล้าโรง)ออกดา(ยาดา) น้ามัน นำมาเคี่ยวให้เข้ากันซึ่งในการรักษาแต่ละครั้งมีการเก็บค่ารักษาตามศรัทธาและมีการเก็บค่าราช(เป็นค่าบูชาครูอาจารย์)และนอกจากในการรักษากระดูกแล้วท่านยังรักษาโรคทั่วไปด้วยเช่นไข้ดีซ่าน ไวรัสลงตับ (ตับทรุด) ไข้ไทฟรอยด์ พรรณดึก(ท้องผูก ท้องอืด ถ่ายเป็นเม็ด) คนสะอึก(ลมอึก) เพศเลือด

ไข้ทับฤดู ไข้ปะดง เช่นไข้ปะดง-แมว วัวไฟ ไข้ทรพิษ ซึ่งรักษาโดยการใช้ยาต้มสำหรับตัวยาที่ใช้ในการรักษานั้นหามาจากป่าพรุจิก มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญคือ ป่าพรุและหาดไม้ขาว โดยป่าพรุในหมู่ ๔ มีด้วยกันทั้งหมด ๗ แห่ง ซึ่งป่าพรุจะมีประโยชน์หลายด้าน เช่น เป็นแหล่งรวมพันธ์ไม้ต่างๆสัตว์น้ำ พืชน้ำและยังเป็นแหล่งซึมซับน้ำในหน้าแล้ง เป็นสถานที่ที่มีระบบนิเวศที่สมบูรณ์หาดไม้ขาวเป็นแหล่งที่เต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ช่วงเดือนพฤศจิกายน เต่าที่มาวางไข่จะมี ๓ ชนิด คือ เต่าตนุ หรือเต่าแสงอาทิตย์ เต่าหญ้าและเต่ามะเฟือง มีหน่วยอาสาเผ้าระวังเต่าเพื่อคอยสังเกตการณ์เต่าที่มาวางไข่ นาไข่มาฟักและอนุบาล จึงเกิดมีประเพณีปล่อยเต่าลงทะเลในวันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปี (ประเพณีนี้เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒) ประเพณีประจาปีที่เรียกว่า “งานคืนอิสรภาพเต่าทะเลบ้านไม้ขาว” จึงเป็นที่รู้จักกันของคนในย่านนี้สร้างความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตรได้แก่ ข้าวกล้องและกะปิ แต่การรวมกลุ่มกันของชาวบ้านยังเป็นไปได้ยาว

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย

<u>งานหัตถกรรมและงานช่างท้องถิ่น</u> บ้านท่าฉัตรไชยเป็นแหล่งหนึ่งที่มีการทำผ้าบาติกซึ่งเป็นสินค้า OTOP ของตำบลไม้ขาวภาษาที่ชาวบ้านในตำบลไม้ขาวใช้จะเป็นภาษาใต้ ภาษากลางและภาษาชาวเลของกลุ่มชาวไทยใหม่คือภาษามาลายู

<u>การละเล่น ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน</u> การแสดงพื้นบ้านของบ้านท่าฉัตรไชย คือ การแสดงราวงของชาวไทยใหม่ในงานประเพณีต่างๆซึ่งเพลงที่ร้องจะเป็นเพลงร่วมสมัยของชาวเลจะราวงกันอย่างสนุกสนาน

<u>ศาสนาพิธีกรรมและความเชื่อ</u> ชาวบ้านในหมู่บ้านท่าฉัตรไชยนับถือศาสนาพุทธ ๙๕% นับถือศาสนาอิสลาม ๕% ในปัจจุบันพิธีกรรมทางศาสนายังคงปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบัน แต่พิธีกรรมทางไสยศาสตร์ลดน้อยลง

<u>ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น</u> ๑. พิธีนอนชายหาด ๒. พิธีลอยเรือ

<u>การทำมาหากิน (การประกอบอาชีพ)</u> เนื่องจากสภาพพื้นที่ของหมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชยมีพื้นที่ติดทะเลหรือหาดทรายแก้ว จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากประกอบอาชีพการประมง

<u>อาหาร</u> โดยส่วนใหญ่ชาวบ้านบริโภคอาหารทะเลและมีการเลี้ยงเป็ด ไก่ เพื่อบริโภคกันเองในครัวเรือน

<u>ที่อยู่อาศัย</u> โดยส่วนใหญ่เป็นบ้านชั้นเดียวและตั้งเป็นชุมชนใกล้สะพานสารสิน

<u>เครื่องนุ่งห่ม</u> ชาวบ้านนุ่งห่มเสื้อผ้าธรรมดาร่วมสมัย

<u>การดูแลรักษาสุขภาพ</u> เมื่อชาวบ้านเกิดการเจ็บป่วย มักจะไปรักษาที่สถานีอนามัยตำบลไม้ขาว,คอเอน,ท่านุ่น (ฝั่งพังงา) นอกจากนั้นทุกปีทางโรงพยาบาลวชิระภูเก็ตและโรงพยาบาลถลางจะมาตรวจสุขภาพประจำปีให้กับประชาชนที่วัดท่าฉัตรไชยด้วยมีการใช้ยาสมุนไพรซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยังหลงเหลืออยู่ เช่น การรักษาแผลเปื่อยโดยจากการบอกเล่าของคุณลุงไขหีด วารี ซึ่งเป็นชาวไทยใหม่ว่าการรักษาแผลเปื่อยจะมีการนาพืชสมุนไพร ๔ ชนิด คือ ใบฟ้าทลายโจร รากพะอม ใบพลอง ใบโป่ง นามาต้มรวมกันแล้วนามาแช่บริเวณส่วนที่เป็นแผลเปื่อยประมาณ ๓-๔ นาที หลังจากนั้นเอาน้าที่แช่แล้วมาต้มต่อและทำอย่างเดิมอีก ใช้เวลา ๔-๕ วัน จึงหายเป็นปกติ

เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิต มีการใช้อวนดา แห เรือขนาดเล็ก ขนาดกลาง ในการทาประมงนอกจากนั้นในหมู่บ้านท่าฉัตรไชยมีโรงกลึงอยู่ ๒ แห่ง เพื่อใช้ในการซ่อมเรือ ซ่อมรถด้วยในหมู่บ้านท่าฉัตรไชยมีโรงเรียน สถานีตำรวจ ด่านตรวจท่าเทียบเรือขนาดเล็ก เพื่อเป็นแหล่งซื้อขายปลาแวะพักเติมน้ำมัน ซ่อมเรือ คิวรถไม้สองแถวรับ-ส่ง ประชาชน จากสารสิน-ในเมือง ตั้งแต่ ๕ โมงเช้าถึง ๔ โมงเย็นทุกวัน

ความฝันของชุมชน ชาวบ้านต้องการท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ การปรับปรุงภูมิทัศน์ริมหาดใกล้สะพานสารสินให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและศูนย์แสดงสินค้า OTOP ของหมู่บ้าน นอกจากนั้นชาวบ้านยังมีความต้องการน้ำสะอาดใช้และความสะอาดบริเวณทะเล แต่ปัจจุบันปัญหาขยะลดน้อยลงเพราะผู้ใหญ่บ้านมีมาตรการในการขจัดขยะริมทะเลเรียบร้อยแล้ว

งานหัตถกรรมและงานช่างท้องถิ่น ภายในหมู่บ้านมีการจัดตั้งกลุ่มบาติกขึ้นมา มีผู้ชานาญทางการทาผ้าบาติกประมาณ ๑๐ คน ที่ร่วมแรงร่วมใจกันทาผ้าบาติก ในการทาผ้าบาติกจะมีครูจากข้างนอกมาสอน ผู้ที่ทำผ้าบาติกให้มีความรู้ความชานาญ ซึ่งแต่ละคนจะมีหน้าที่แตกต่างกันไป ผ้าบาติกนับเป็นที่นิยมอย่างมาก ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพราะเนื้อผ้าดี สีสันสดใสอีกทั้งยังแสดงความเป็นจังหวัดภูเก็ตอีกด้วย

ภาษาและวรรณกรรม ประชากรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ใช้ภาษาใต้ ภาษากลางในการติดต่อสื่อสารกัน เพราะประชากรในหมู่บ้านท่าฉัตรไชยมีทั้งคนดั้งเดิม กลุ่มชาติพันธุ์และคนนอกพื้นที่ที่ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ส่วนคนดั้งเดิมจะมีอยู่ในจานวนน้อย

การละเล่นดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน มีประชากรในหมู่บ้านกลุ่มหนึ่งมีความสามารถในการเล่นกลองยาว จึงมีการจัดตั้งและฝึกฝนกันมายาวนาน คนที่เล่นกลองยาวส่วนใหญ่จะมีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป ปัจจุบันยังไม่มีการเปิดสอนหรือฝึกหัดการตีกลองยาวให้แก่เยาวชนคนรุ่นหลัง

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ประเพณีประจาปีคือ การสวดกลางบ้านเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ผู้ที่อาศัย ซึ่งนิยมทากันในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนของทุกปี เวลาพระสงฆ์มาสวดคนในหมู่บ้านจะนาอาหารคาวหวานมาถวายแด่พระสงฆ์ ณ ศาลาประจาหมู่บ้าน

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อไทร

เนื่องจากประชากรในหมู่ ๖ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างจึงไม่ค่อยมีเวลาทาอาหาร ฉะนั้นอาหารการกินจึงซื้อแกงถุงกันโดยส่วนมากมารับประทาน บางส่วนก็จะทาอาหารรับประทานเอง

ที่อยู่อาศัย บ้านเรือนที่อยู่อาศัยของประชากรในหมู่ ๖ ส่วนใหญ่คงอยู่ในสภาพดี ลักษณะบ้านเป็นบ้านที่ทาด้วยปูนซีเมนต์ประมาณ ๙๐% และอีกบางส่วนประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะมีที่อยู่อาศัยเป็นลักษณะ บ้านไม้

เครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของประชากรภายในหมู่บ้านก็เหมือนกันกับทุกๆหมู่บ้าน จะมีบางโอกาสที่ใส่เสื้อผ้าบาติก เนื่องจากในหมู่บ้านมีการทำผ้าบาติก

ภาษาและวรรณกรรม ประชากรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ใช้ภาษากลางในการติดต่อสื่อสารกัน เพราะประชากรในหมู่บ้าน บ่อไทรส่วนใหญ่จะเป็นคนนอกพื้นที่ที่ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ส่วนคนดั้งเดิมจะมีอยู่ในจานวนน้อย นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษาอังกฤษเสริมเป็นบางส่วน เนื่องจากเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติ

การดูแลรักษาสุขภาพ มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ามาให้บริการในบางครั้ง โดยปกติเมื่อประชากรในหมู่บ้านมีปัญหาด้านสุขภาพก็จะไปใช้บริการที่อนามัยหมู่ ๔ บ้านไม้ขาวและอนามัยตาบลสาคู

เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิต เครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจาวันของประชากรในชุมชนส่วนใหญ่ มีความสะดวกสบายมีเครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือนเกือบครบถ้วนบางครัวเรือนมีเครื่องมือเครื่องใช้ตามที่จาเป็นในการยังชีพสาหรับเครื่องมือในการประกอบอาชีพ โดยที่ทราบกันอยู่แล้วว่าประชากรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านรัฐวิสาหกิจและทางานในสนามบิน จึงไม่มีเครื่องมือในการประกอบอาชีพมากนัก เหมือนอย่างอาชีพเกษตรกรรม

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๗ บ้านหยิด

งานหัตถกรรมและงานช่างท้องถิ่น งานหัตถกรรมและงานช่างท้องถิ่นของหมู่ ๗ โดยมากจะจัดเป็นงานหัตถกรรมภายในครัวเรือนมากกว่าเป็นงานหัตถกรรมที่เป็นของท้องถิ่น เช่น การเย็บผ้า เป็นต้น

ภาษาและวรรณกรรม เนื่องจากชาวบ้านในหมู่บ้านล้วนเป็นคนในท้องถิ่นแต่กาเนิดจึงมีภาษาพูดที่เป็นภาษาท้องถิ่น คือ ภาษาใต้

ศาสนาพิธีกรรมและความเชื่อ เนื่องจากชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามถึง ๘๐% และตามหลักคาสอนในศาสนาอิสลามนั้นจะสอนให้คนนับถือพระเจ้าเพียงผู้เดียว ดังนั้นชาวบ้านในหมู่นี้จึงไม่ค่อยมีความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ มากนัก

การทำมาหากิน(การประกอบอาชีพ) ประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและการเกษตร พื้นที่ ๘๐% ปลูกยางพารา ปลูกผัก ผลไม้ เป็นต้น

๑.๙ การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าฉัตรไชย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กท่าฉัตรไชย ตั้งอยู่ที่หมู่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย อยู่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว รับเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่อายุ ๓–๖ ขวบ บ้านท่าฉัตรไชยเป็นชุมชนชาวไทยใหม่ ทาอาชีพเกี่ยวกับประมง มีเด็กที่อยู่ในวัยที่ต้องได้รับการเลี้ยงดู และพัฒนาทางด้านจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และเตรียมความพร้อมสาหรับการเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบกับผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างและทาประมงมีฐานะยากจน ไม่มีเวลาในการจะอบรมหรือดูแลบุตรหลาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กท่าฉัตรไชยก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ ๒๕๓๘ สานักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด โดยสานักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ได้จัดให้มีโครงการครอบครัวพัฒนาและจัดให้มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเคลื่อนที่ในพื้นที่ดังกล่าวอยู่เสมอ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้ปกครอง และผู้นาชุมชน จึงได้มีความคิดร่วมกันในการที่จะสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

อย่างถาวรขึ้นมาในพื้นที่ จึงดาเนินการขอพื้นที่จากราชพัสดุ เพื่อก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กท่าฉัตรไชยขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ กรมการพัฒนาชุมชน ได้อนุมัติงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัด จัดสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าฉัตรไชยด้วยงบประมาณ ๖๕๐,๐๐๐ บาท โดยจัดสร้างเป็นอาคารถาวรตามแบบแปลนของกรมการพัฒนาชุมชน ที่ ๐๓ /๑ /๓๖ และได้เปิดรับเด็กเข้ารับการเลี้ยงดูภายในศูนย์ฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘ และต่อมาสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ได้มอบให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตาบลไม้ขาว

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนหงส์หยกบำรุง (สังกัด อบต.ไม้ขาว)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านคอเอน (สังกัด อบต.ไม้ขาว)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านไม้ขาว (สังกัด อบต.ไม้ขาว)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านหมากปรก (สังกัด อบต.ไม้ขาว)

ศูนย์อบรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประจำหมู่บ้าน ๗ แห่ง

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๗ แห่ง

ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนตำบลไม้ขาว (กศน.) ๑ แห่ง

โรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง

- โรงเรียนบ้านหมากปรก
- โรงเรียนบ้านคอเอน
- โรงเรียนบ้านไม้ขาว
- โรงเรียนบ้านท่าฉัตรไชย

โรงเรียนขยายโอกาส ๑ แห่ง

- โรงเรียนหงส์หยกบำรุง

โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลไม้ขาว

สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตำบลไม้ขาวมีด้วยกัน ๒ แห่ง คือ

สถานพยาบาลเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ขาว (บ้านคอเอน)

สถานีอนามัยตำบลไม้ขาว ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙๙ /๔ หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นสถานีอนามัยที่อยู่ในเครือข่ายของโรงพยาบาลถลาง และที่ตั้งสถานีอนามัยอยู่ห่างจากที่ตั้งสานักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ตประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ห่างจากโรงพยาบาลถลางประมาณ ๑๖ กิโลเมตร ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๑ ในเนื้อที่ ๑ ไร่ ๓ งาน ๒๐ ตารางวา โดยได้รับบริจาคที่ดินจากนางหย้า ยาหรัน สถานีอนามัยตำบลไม้ขาว (บ้านคอเอน) รับผิดชอบดูแลรักษาพยาบาลประชาชน หมู่ที่ ๒ , ๓ , ๕ , ๗ และปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ขาว เบอร์โทรศัพท์ ๐๗๖ - ๓๓๑๕๓๐ , ๐๗๖ - ๓๔๘๑๙๒

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไม้ขาว (เกียรติดารงอุทิศ)

สถานีอนามัยบ้านไม้ขาว (เกียรติดารงอุทิศ) เป็นสถานีอนามัยอันดับที่ ๑๘ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๙ / ๒ ถนนบ้านไม้ขาว หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต บนเนื้อที่ ๑ ไร่ ๗๒ ตารางวา

อยู่ห่างจากตัวอำเภอถลาง ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นสถานีอนามัยแห่งที่ ๒ ในตำบลไม้ขาว โดยความคิดริเริ่มของนายดำเนิน เกียรติดารง อดีตผู้ใหญ่บ้านไม้ขาว หมู่ที่ ๔ ร่วมกับ กำนันประสิทธิ์ แสงวิจิตร ประธานสภาตำบลไม้ขาวในขณะนั้นโดยในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ นายดาเนิน - นางสอเ็ก เกียรติดำรง ได้มีจิตศรัทธาอย่างแรงกล้าที่จะให้มีสถานีอนามัยเกิดขึ้นในชุมชนหมู่บ้านไม้ขาวแห่งนี้ เพื่อให้เป็นที่พึ่งพิงของประชาชนในหมู่บ้าน และหมู่บ้านใกล้เคียงในการบริการขอรับการบริการทางด้านสาธารณสุขและเนื่องจากสถานีอนามัยประจาตาบลที่รับผิดชอบพื้นที่ในขณะนั้นอยู่ห่างไกลทาให้ประชาชนเดินทางไปรับบริการไม่สะดวกนัก ท่านทั้งสองจึงได้บริจาคที่ดินจานวน ๑ ไร่ ๗๒ ตารางวา ในต่อมาปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บริจาคที่ดินเพิ่มอีกจานวน ๘๒ ตารางวา เพื่อก่อสร้างสถานีอนามัยบ้านไม้ขาว (เกียรติดารงอุทิศ) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ชาวบ้านไม้ขาว คณะกรรมการ หมู่บ้าน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข และคณะกรรมการสภาตำบลไม้ขาว ได้ช่วยกันสละทรัพย์ส่วนตัวและร่วมกันจัดหาเงินสมทบจากภาคเอกชน ในการจัดซื้อดินและทรายถมปรับสภาพพื้นที่จากที่ทานาข้าวเดิม ก่อสร้างอาคารสถานีอนามัยและบ้านพักของเจ้าหน้าที่ได้เปิดบริการประชาชนครั้งแรกในวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สาหรับสถานีอนามัยบ้านไม้ขาว (เกียรติดารงอุทิศ) นี้มีพื้นที่รับผิดชอบ ๓ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว และหมู่ที่ ๖บ้านบ่อไทร ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไม้ขาว (เกียรติดารงอุทิศ) เบอร์โทรศัพท์ ๐๗๖ – ๖๑๖๑๖๔

สถานพยาบาลเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว (บ้านท่าฉัตรไชย)

สถานพยาบาลเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๕ ซอยท่าฉัตรไชย ๘ บ้านหลังป้อม หมู่บ้านท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ได้เริ่มสร้างขึ้นเมื่อหลังเหตุการณ์ภัยธรณีพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิถล่มชายฝั่งทะเลอันดามัน และจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีองค์กร ภาค

ประชาชน มูลนิธิต่างๆ หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐและประชาชนชาวหมู่บ้านท่าฉัตรไชย ได้ร่วมกันก่อสร้างสถานพยาบาลเบื้องต้นฯแห่งนี้ และมอบให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาวเป็นผู้ดูแลโดยปัจจุบันได้เปิดให้การบริการด้านสาธารณสุขพื้นฐานเบื้องต้นแก่ประชาชนโดยทั่วไปทุกวันเสาร์ และ วันอาทิตย์ เวลา ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. โดยเป็นการบูรณาการให้ความร่วมมือกัน ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาวและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ขาว

๑.๑๐ ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคมและขนส่ง

ตำบลไม้ขาวมีเส้นทางคมนาคม ๓ ทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

การคมนาคมทางบก

มีทางหลวงหมายเลข ๔๐๒ (ภูเก็ต - สารสิน) เป็นเส้นทางหลัก และมีทางหลวงชนบทรวมทั้งเส้นทาง อื่นๆ ที่แยกออกจากทางหลวงหมายเลข๔๐๒ และทางหลวงชนบท ไปยังชุมชนหมู่บ้านและสถานที่ท่องเที่ยว ชายหาดต่าง ๆ

การคมนาคมทางน้ำ

ท่าเทียบเรือยอร์ทเฮเว่น Yacth Haven Marina

ท่าเทียบเรือยอร์ทเฮเว่น๑ แห่ง ท่าเทียบเรือท่องเที่ยวของเอกชน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน และท่าเทียบเรือท่องเที่ยวและเรือประมงบ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๕ นอกจากนั้นยังมีท่าเทียบเรือขนาดเล็กบ้านหมากปรก หมู่ที่ ๑ และท่าเทียบเรือขนาดเล็กด่านหยุด หมู่ที่ ๓ ท่าเรือ Yacth Haven Marina ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามัน บริเวณหมู่ที่ ๒ บ้านคอเอน ลูกค้าหรือ ผู้ที่มาใช้บริการส่วนใหญ่ เป็นชาวต่างชาติเรือที่มาจอดส่วนใหญ่เป็นเรือต่างชาติ มีการจดทะเบียนทุกลาลูกค้าส่วนใหญ่มาจากมาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศแถบยุโรปเรือทุกลาที่เข้าจอดจะมีการประสานงานไปยังท่าเรืออ่าวฉลอง เพราะจะต้องมีการจัดเก็บภาษีศุลกากร จานวนผู้มาใช้บริการเฉลี่ยต่อปีแล้วประมาณ ๑๓๐ ลา ต่อปี มากที่สุดถึง ๑๕๐ ลา ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของเรือที่เข้ามาจอด ถ้าเรือที่เข้ามามีขนาดเล็กจานวนมากก็รองรับได้หลายลาท่าเทียบเรือแห่งนี้ จะมีเรือเข้าออกตลอด ค่าบริการของเรือแต่ละลาขึ้นอยู่กับขนาดของเรือ และวัน เวลา ที่ใช้บริการ โดยให้บริการเป็นแบบรายวัน รายอาทิตย์ รายเดือน รายปี คิดเป็นวันละ ๔๕ บาทต่อเมตรต่อวัน

การคมนาคมทางอากาศ

ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต (Phuket International Airport) ตั้งอยู่ในตอนเหนือของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นเกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญยิ่งของไทย และยังเป็นจุดศูนย์กลางในการเดินทางโดยเครื่องบินของภาคใต้ประเทศไทย โดยรองรับเที่ยวบินภายในประเทศ และเที่ยวบินระหว่างประเทศ ซึ่งมีจานวนเที่ยวบินมากกว่า ๒๗,๐๐๐ เที่ยว และนักเดินทางมากกว่า ๒.๙ ล้านคน นับว่ามากเป็นอันดับสองรองจากสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้า บริการโดยสารนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารในประเทศและต่างประเทศ โดยมีการเชื่อมโยงทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศโดยตรง ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ตั้งอยู่บริเวณเลขที่ ๒๒๒ หมู่ที่ ๖ บ้านบ่อไทร ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.๒๔๙๐จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ถูกยกระดับเป็นท่าอากาศยานระหว่างประเทศ ล่าสุดท่าอากาศยานภูเก็ตได้ถูกแปรสภาพเป็นบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ท่าอากาศยานภูเก็ตมีความสูงกว่าระดับน้าทะเล ๘๒ ฟุต มีพื้นที่รวม ๑,๒๕๐ ไร่ ให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง และมีระยะห่างจากตัวจังหวัด ๓๒ กิโลเมตร มีทางวิ่งกว้าง ๔๕ เมตร ยาว ๓,๐๐๐ เมตร ไหล่ทางวิ่ง ๗.๕ เมตร Stop Way ด้านละ ๖๐ เมตร ผิวทางวิ่ง Asphaltic Concret นอกจากการรองรับเที่ยวบินภายในประเทศเส้นทางหลัก ได้แก่ กรุงเทพ(จากสนามบินดอนเมืองและสนามบินสุวรรณภูมิ) -ภูเก็ต และเชียงใหม่-ภูเก็ตแล้ว เส้นทางระหว่างประเทศหลักๆ ได้แก่ ภูเก็ต-เกาะสมุย ภูเก็ต-สิงคโปร์ ภูเก็ต -ฮ่องกง ภูเก็ต-กัวลาลัมเปอร์ (มาเลเซีย) ภูเก็ต-โซล (เกาหลี) และภูเก็ต-เซี่ยงไฮ้ (จีน) ทั้งนี้ สายการบินหลักที่ให้บริการเที่ยวบินดังกล่าว ได้แก่ การบินไทย การบินไทยสมายล์ บางกอกแอร์เวย์ แอร์เอเชีย (หรือไทยแอร์เอเชีย) นกแอร์ เจ็ทสตาร์เอเชียแอร์เวย์ ไทเกอร์แอร์เวย์ (สายการบินของสิงคโปร์) และมาเลเซียแอร์ไลน์ โดยการบริหารจัดการท่าอากาศยานนานาชาติแห่งนี้ อยู่ภายใต้บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ ๒ แนวทางการพัฒนาสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๑ การบริหารจัดการ (ข้อมูล และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล)

โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ตและสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ได้จัดประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจในการขับเคลื่อนงานสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน และตลอดจนกลุ่มแกนนำต่างๆ ในเวทีระดับตำบล และเวทีระดับหมู่บ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจการใช้ประโยชน์ของข้อมูลสารสนเทศ จากข้อมูล จปฐ. กชช.๒ค และ CLICK ชุมชน รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศภูมิประเทศ(GIS) ที่สามารถสืบค้น ได้และนำมาเคราะห์ค้นหาศักยภาพ และปัญหาหรือจุดด้อยของชุมชน พร้อมนำมาหาแนวทางการแก้ไขได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น โดยการนำโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลชุมชนในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบูรณาการวางแผนงานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน CIA โปรแกรม ซึ่งเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศอย่างง่าย เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำแผนพัฒนาตำบลให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด มีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๑.๑ สถานที่ดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็น “ศูนย์สารสนเทศตำบลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” เป็นสถานที่ให้บริการแก่ประชาชน เป็นที่ประชุมปรึกษาหารือ วางแผนงาน และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารกิจกรรมต่างๆ ภายในตำบลไม้ขาว

๒.๒ เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลชุมชนด้วยโปรแกรม CIA (จำนวน ๗ หมู่บ้าน)

บ้านหมากปรก หมู่ที่ ๑ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๖๒ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๖๗ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๙ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๖๗ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๗๘

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน หมากปรก หมู่ที่ 1 ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง จังหวัด ภูเก็ต

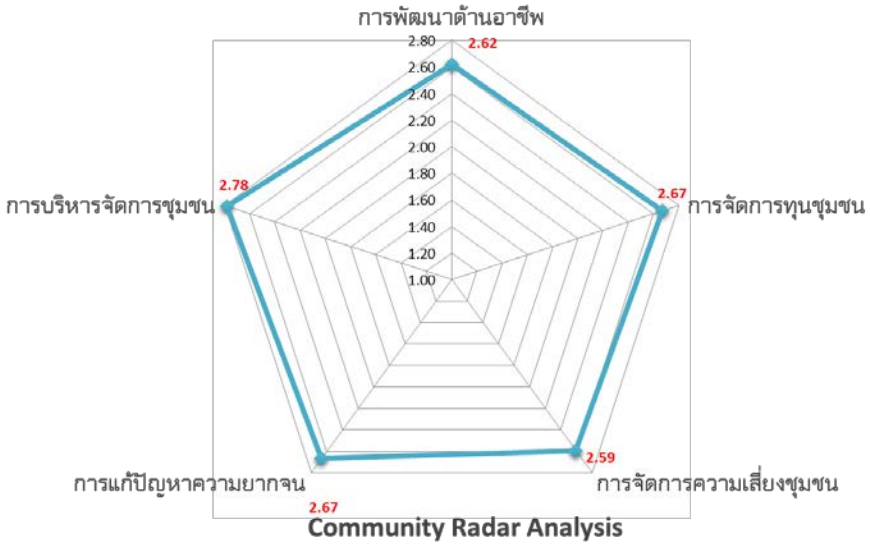

บ้านคอเอน หมู่ที่ ๒ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๕๑ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๕๖ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๖๐ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๔๙ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๗๐

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน คอเอน หมู่ที่ 2 ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง จังหวัด ภูเก็ต

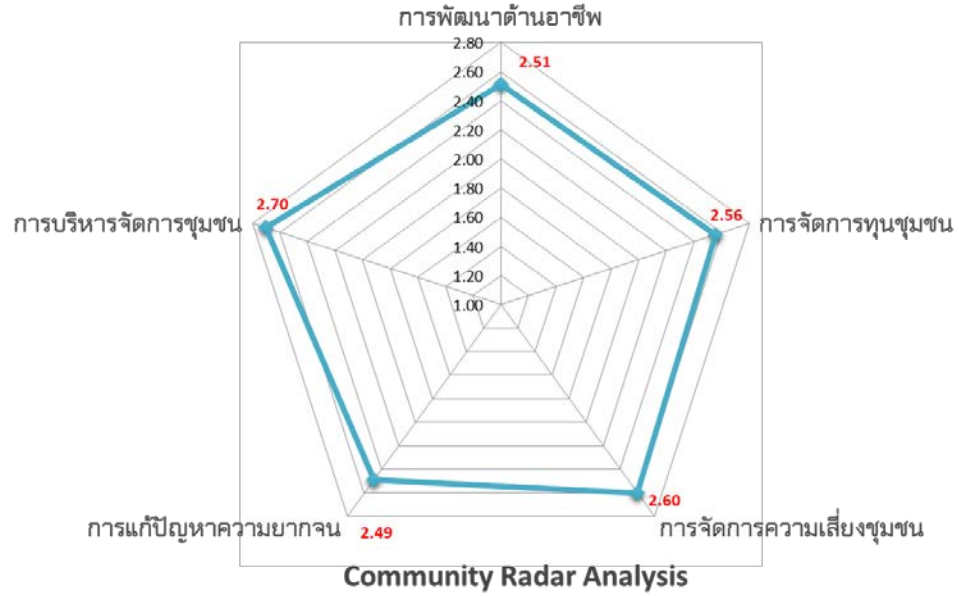

บ้านสวนมะพร้าว หมู่ที่ ๓ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๖๕ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๕๖ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๒ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๖๐ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๗๘

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน สวนมะพร้าว หมู่ที่ 3 ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง จังหวัด ภูเก็ต

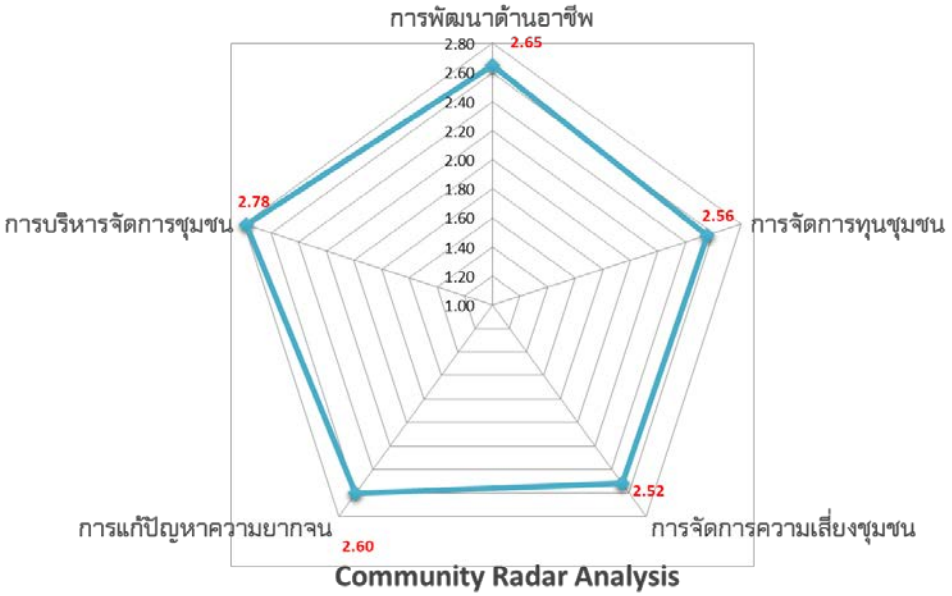

บ้านไม้ขาว หมู่ที่ ๔ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๕๔ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๖๗ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๙ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๘๘ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๖๑

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน ไม้ขาว หมู่ที่ 4 ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง จังหวัด ภูเก็ต

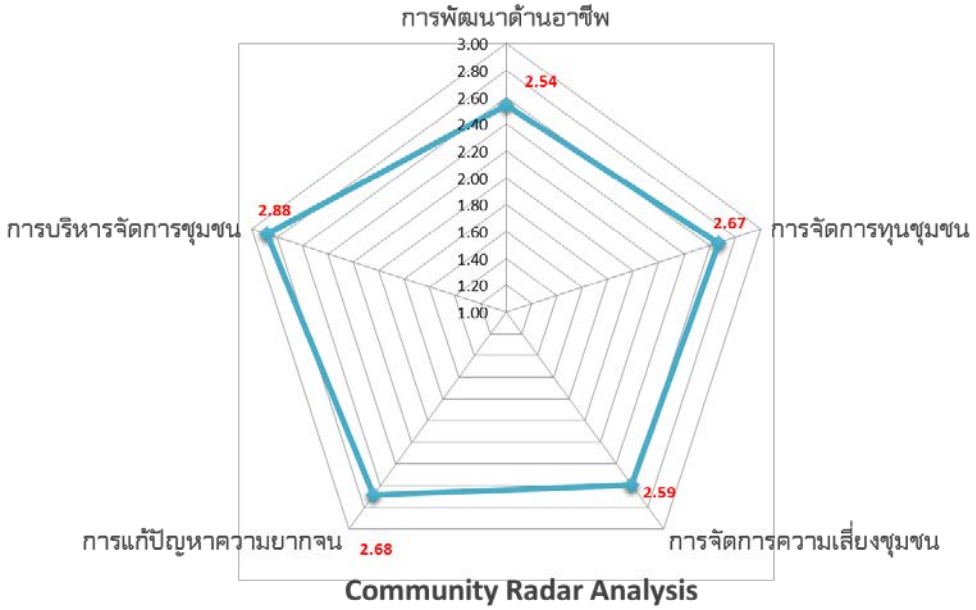

บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๔๗ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๘๑ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๖ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๖๗ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๖

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน ท่าฉัตรไชย	หมู่ที่ 5	ตำบล ไม้ขาว	อำเภอ ถลาง	จังหวัด ภูเก็ต

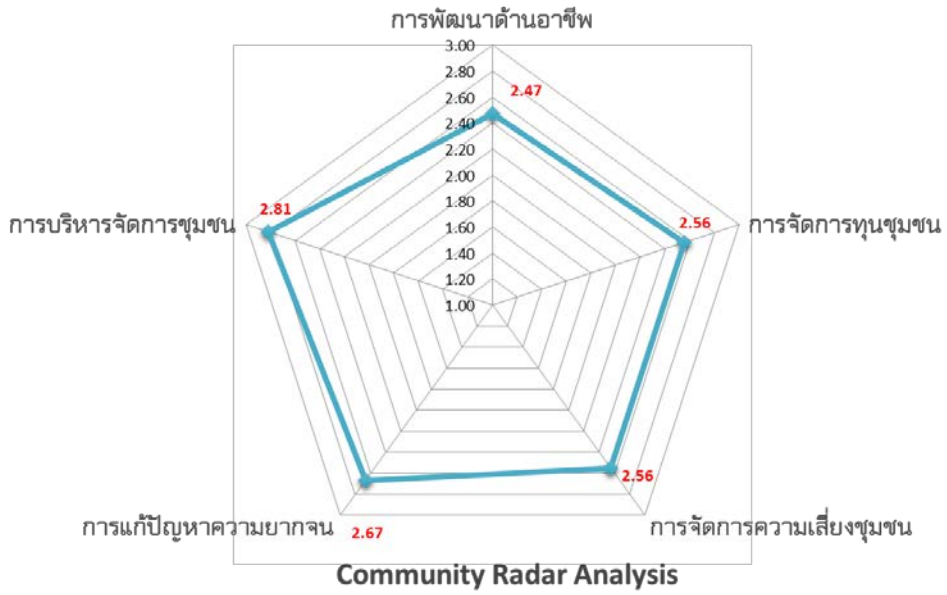

บ้านบ่อไทร หมู่ที่ ๖ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๖๓ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๖๑ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๖ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๖๗ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๘๕

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน บ่อไทร	หมู่ที่ 6	ตำบล ไม้ขาว	อำเภอ ถลาง	จังหวัด ภูเก็ต

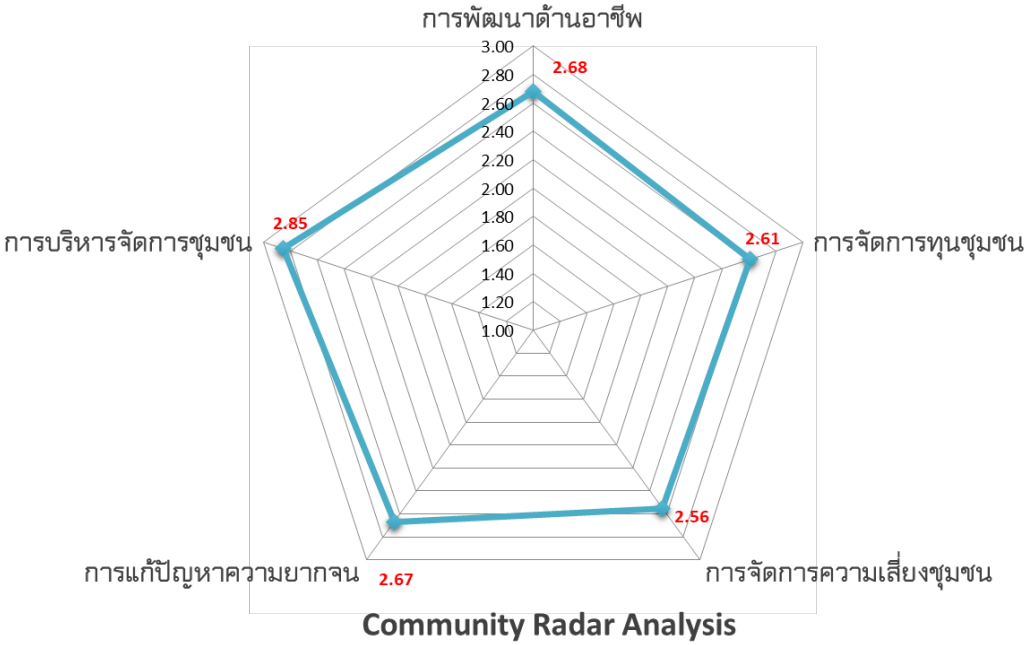

บ้านหยิด หมู่ที่ ๗ ตำบลไม้ขาว ด้านการพัฒนาอาชีพ ได้ค่าคะแนน ๒.๕๔ ด้านการจัดการทุนชุมชน ได้ค่าคะแนน ๒.๕๖ การจัดการความเสี่ยงชุมชน ค่าคะแนน ๒.๕๖ การแก้ไขปัญหาความยากจน ค่าคะแนน ๒.๖๗ และ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ค่าคะแนน ๒.๘๑

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน หยิด หมู่ที่ 7 ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง จังหวัด ภูเก็ต

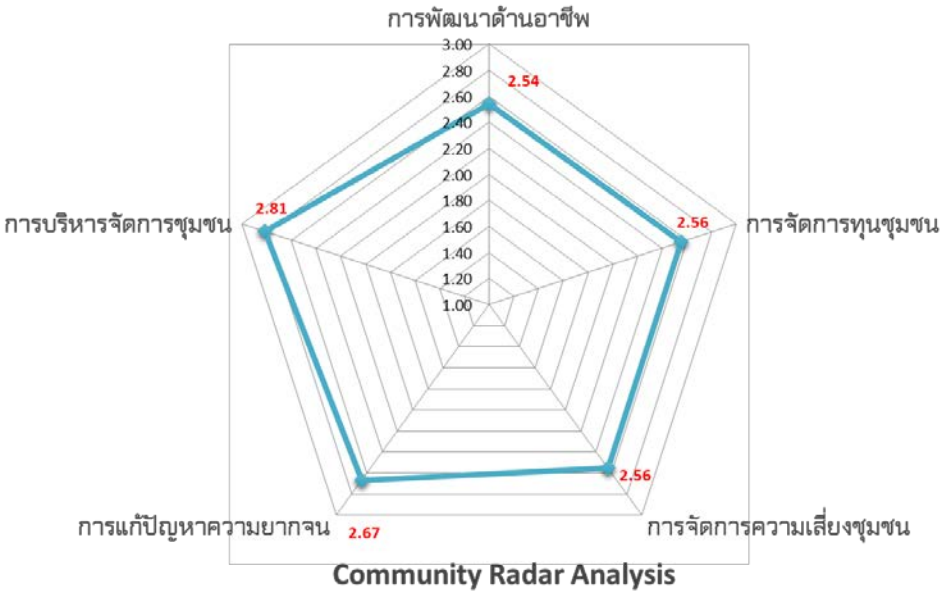

การวิเคราะห์ปัญหาของพื้นที่ตำบลไม้ขาว

การวิเคราะห์ RADAR DIAGRAM ของตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

จากภาพเป็นการนำข้อมูลทั้ง ๓ ด้าน (ข้อมูล จปฐ. , ข้อมูล กชช.๒ค. และข้อมูลอื่น) มาทาการวิเคราะห์ร่วมกัน โดยใช้โปรแกรม COMMUNITY RADAR ANALYSIS จะปรากฏภาพรวมของตำบลทั้งหมด ซึ่งตาบลสามารถเลือกประเด็นการพัฒนาตามผลวิเคราะห์ในแต่ละด้านที่แสดงค่าคะแนนของระดับปัญหาจากปัญหามากไปปัญหาน้อย ซึ่งจากผังเรดาร์นาเสนอผลการวิเคราะห์ ควรพิจารณาเลือก ประเด็นพัฒนา (จากด้านที่มีปัญหามากไปหาด้านที่มีปัญหาน้อย) ได้ดังนี้

อันดับที่ ๑ ด้านจัดการความเสี่ยงชุมชน มีค่าคะแนน ๒.๕๖

อันดับที่ ๒ ด้านบริหารจัดการชุมชน มีค่าคะแนน ๒.๕๖

อันดับที่ ๓ ด้านการพัฒนาด้านอาชีพ มีค่าคะแนน ๒.๖๒

อันดับที่ ๔ ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน มีค่าคะแนน ๒.๖๗

อันดับที่ ๕ ด้านการจัดการทุนชุมชน มีค่าคะแนน ๒.๘๑

การวิเคราะห์ข้อมูลชุมชน

จังหวัด ภูเก็ต | อำเภอ ถลาง | ตำบล ไม้ขาว | หมู่ที่ | หมู่บ้าน

ข้อมูล จปฐ.	ตกเกณฑ์ ร้อยละ	ข้อมูล กชช.2ค	ระดับพัฒนา	ข้อมูลอื่น ๆ	ระดับปัญหา
1. การฝากครรภ์อย่างมีคุณภาพ		1. ถนน	3	**สาธารณสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านอาชีพ**	
2.เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป		2. น้ำดื่ม	3	อาชีพไม่มั่นคงและต้องการอาชีพเสริม	2
3. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน		3. น้ำใช้	3	ไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีแต่ไม่เพียงพอ	3
4. เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค		4. น้ำเพื่อการเกษตร	3	ผลกระทบของเทคโนโลยีพลิกผันต่อธุรกิจอุตสาหกร	3
5. เด็กได้รับการดูแลและมีพัฒนาการที่เหมาะสม		5.ไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในการหุงต้ม	3	*การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ส่งเสริมการปร*	2
6. ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน		6. การมีที่ดินทำกิน	3	การเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ, ภาษาจีน	1
7. ครัวเรือนมีความรู้และป้องกันตนเองเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ	0.18	7. การติดต่อสื่อสาร	3		
8. ครัวเรือนสามารถดูแลตนเองสมาชิก เมื่อมีอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น		8.สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	3	**สาธารณสนเทศเพื่อการจัดการทุนของชุมชน**	
9. คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที		9. สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการและผู้สูงอายุ	2	โครงสร้างพื้นฐานไม่ได้รับการดูแลปรับปรุง	2
10. ผู้ป่วยติดเตียงได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน		10. พื้นที่สาธารณะสีเขียวและพื้นที่สาธารณะประโยช	3	แหล่งน้ำในชุมชนไม่เพียงพอต่อการรองรับน้ำ	1
11. คนในครัวเรือนมีประกันสุขภาพ/สิทธิรักษาพยาบาลและทราบสถานที่ใช้บริการตามสิทธิ		11. การมีงานทำ	2	*การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น การส่งเสริมการ*	3
12.คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	3.88	12. การทำงานในสถานประกอบการ	3	การทุจริตคอร์รัปชั่นในกลุ่มองค์กร เครือข่าย ชุมชน	3
13.ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย บ้านมีสภาพลงทนถาวร และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม		13. ร้านอาหารและร้านค้า	2	เงินทุนไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	1
14.ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนและได้รับบริการจัดเก็บขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ		14. ผลผลิตจากการทำนา			
15. ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ		15.ผลผลิตจากการทำไร่		**สาธารณสนเทศเพื่อการจัดการความเสี่ยงของชุมชน**	
16. ครัวเรือนมีการป้องกันยุบัติภัยอย่างถูกวิธี และมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ		16. ผลผลิตจากการทำสวน		ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น พายุ, น้ำท่วม, ไฟป่า	2
17. ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		17. ปศุสัตว์และการประมง		มลพิษทางอากาศ เช่น หมอกควัน, ฝุ่น PM 2.5	1
18.ครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภคและอุปโภคเพียงพอตลอดปี	0.03	18.ผลผลิตจากการทำเกษตรอื่น ๆ		*การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ขาดแคลนครั*	3
19. ครัวเรือนเข้าถึงไฟฟ้าและใช้บริการไฟฟ้า	0.06	19.การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน		ภัยคุกคามออนไลน์ เช่น ข่าวสร้างความขัดแย้ง, ข่า	1
20.ครัวเรือนเข้าถึงและใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และอินเทอร์เน็ต	0.06	20.การท่องเที่ยว	1	ปัญหาสุขภาพจิต เช่น เครียด, กังวล, ซึมเศร้า, ท้อแ	3
21.ครัวเรือนเข้าถึงบริการชนส่งสาธารณะ	0.03	21. การป้องกันโรคติดต่อ			
22.เด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี มีการเรียนรู้และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัย		22. การได้รับบริการและดูแลสุขภาพอนามัย	3	**สาธารณสนเทศเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจน**	
23. เด็กอายุ 6 – 15 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	0.69	23. อนามัยแม่และเด็ก		ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูงแต่ราคาตกต่ำ	3
24. เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 และเด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ		24. สุขภาวะคนพิการและผู้สูงอายุ	2	*การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น การป้องกันโรค*	3
25. คนอายุ 15 – 59 ปี อ่าน เขียนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สาม และคิดเลขอย่างง่ายได้	0.05	25. ธนามัยสิ่งแวดล้อม	3	ไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ	3
26.ครัวเรือนได้รับการศึกษาต่อเนื่องและมีทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21		26. ความปลอดภัยในการทำงาน	3	ภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม, ฝนแล้ง	3
27. คนอายุ 15 – 59 ปี มีอาชีพและรายได้		27. การที่ทำและการออกกำลังกาย	2	การว่างงาน หรือ ไม่มีอาชีพ	2
28. คนอายุ 60 ปี ขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	3.04	28. การให้บริการด้านการศึกษา	3		
29.รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี		29.ความรอบรู้	3	**สาธารณสนเทศเพื่อการบริหารจัดการชุมชน**	
30. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน		30.การได้รับการฝึกอบรมด้านต่างๆ	3	การรับมือสังคมผู้สูงอายุ เช่น ทัศนคติเชิงบวกต่อผู้สู	3
31. เด็กแรกเกิด – 6 ปีที่ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 100,000 บาทต่อคนต่อปี ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐ		31. โอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ		การมัวสุม สุรา ยาเสพติด	3
32. ครัวเรือนที่มีรายได้ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี และมีสมาชิกมีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ได้รับเงินสวัสดิการจากรัฐ		32.โอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ	3	ให้ความรู้เรื่องพฤติกรรมการกินที่ส่งผลต่อโรค เช่น	3
33.ครัวเรือนได้รับการคุ้มครองตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคม จากภาครัฐ และหรือชุมชน ภาคเอกชน		33.การมีส่วนร่วมของชุมชน	3	การใช้ความรุนแรงในสังคม เช่น ครอบครัว, โรงเรีย	3
34. ผู้สูงอายุได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน		34.ความปลอดภัยของหมู่บ้าน / ชุมชน	3	การรับมือสังคมผู้สูงอายุกับโลกดิจิทัล	3
35. ผู้พิการได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน		35.ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน และภูมิปัญญาชุมชน	3		
36. ครอบครัวมีความอบอุ่น	0.21	36.การได้รับความคุ้มครองทางสังคม			
37. คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง		37.การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อม	3		
38. ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น		38.คุณภาพดิน	3		
		39.คุณภาพน้ำ			
		40.การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1		
		41.การจัดการมลพิษ			
		42.ความปลอดภัยจากยาเสพติด	3		
		43.ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ	2		
		44.ความปลอดภัยจากความเสี่ยงในชุมชน	3		

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน

บ้าน 0 หมู่ที่ 0 ตำบล **ไม้ขาว** อำเภอ **ถลาง** จังหวัด **ภูเก็ต**

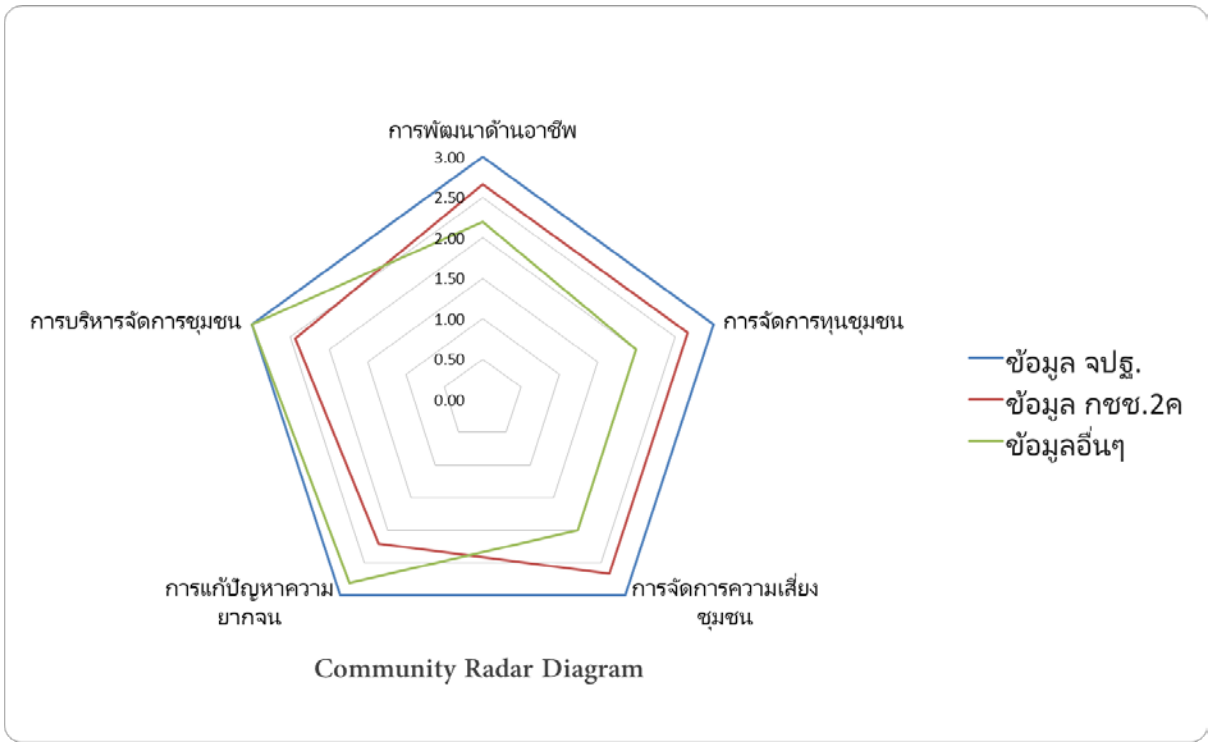

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตของชุมชน

บ้าน 0 หมู่ที่ 0 ตำบล ไม้ขาว อำเภอ ถลาง จังหวัด ภูเก็ต

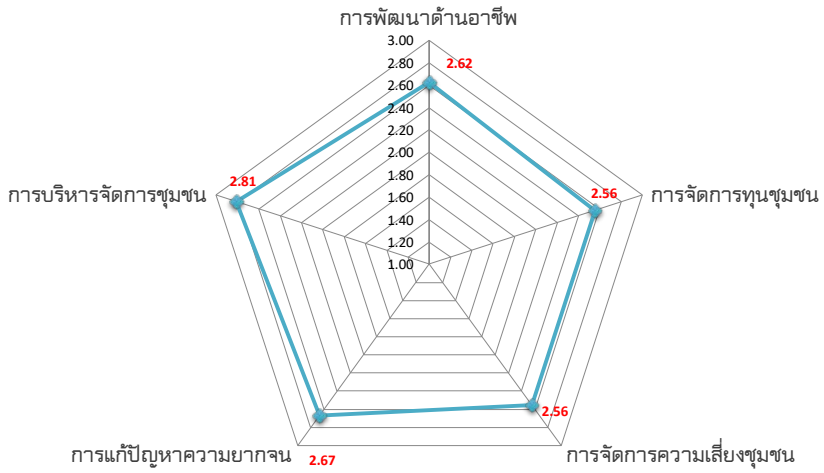

Community Radar Analysis

ınunity Development Information

คะแนน	ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง
2.56	การจัดการทุนชุมชน	ครัวเรือนมีการออมเงิน , ถนน, น้ำดื่ม, น้ำใช้, ไฟฟ้า, การติดต่อสื่อสาร, การได้ประโยชน์จากสถานที่ท่องเที่ยว, การเข้าถึงแหล่งทุน
2.56	การจัดการทุนชุมชน	ครัวเรือนมีการออมเงิน , ถนน, น้ำดื่ม, น้ำใช้, ไฟฟ้า, การติดต่อสื่อสาร, การได้ประโยชน์จากสถานที่ท่องเที่ยว, การเข้าถึงแหล่งทุน
2.62	การพัฒนาด้านอาชีพ	คนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนและไม่มีงานทำ, คนอายุ 15-59 ปี มีอาชีพและรายได้, คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้, น้ำเพื่อการเกษตร, การมีที่ดินทำกิน, การมีงานทำ, การทำงานในสถานประกอบการ, ผลผลิตจากการทำนา, ผลผลิตจากการทำไร่, ผลผลิตจากการเกษตรอื่นๆ, การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน, การเข้าถึงแหล่งทุน, คุณภาพดิน, การใช้ประโยชน์จากที่ดิน, คุณภาพน้ำ
2.67	การแก้ปัญหาความยากจน	ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย , คนอายุ 15 - 59 ปี อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้, คนอายุ 15 - 59 ปี มีอาชีพและมีรายได้, คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้, รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี, การมีที่ดินทำกิน, ผลผลิตจากการทำนา, ผลผลิตจากการทำไร่, ผลผลิตจากการทำเกษตรอื่น ๆ, ระดับการศึกษาของประชาชน, อัตราการเรียนต่อของประชาชน , การได้รับการศึกษา, การเข้าถึงแหล่งทุน
2.81	การบริหารจัดการชุมชน	ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค , ครัวเรือนมีน้ำใช้ตลอดปี , คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา, ผู้สูงอายุ ได้รับการดู, ผู้พิการ ได้รับการดู, ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดู, ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ, การได้รับผลประโยชน์จากสถานที่ท่องเที่ยว, การมีส่วนร่วมของชุมชน , การรวมกลุ่มของชุมชน , การเรียนรู้โดยชุมชน, การได้รับความคุ้มครองทางสังคม , การใช้ประโยชน์จากที่ดิน, การปลูกป่าหรือไม่ยืนต้น

ค่าคะแนนที่ปรากฏในกราฟแสดงผล สามารถแสดงถึงระดับของปัญหาแต่ละด้านของตาบลเพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหา และให้ตาบลตระหนักว่าควรแก้ไขหรือพัฒนาด้านใดก่อน ซึ่งตาบลเองอาจใช้ผลการวิเคราะห์ได้ทั้งจาก RADAR DIAGRAM ที่วิเคราะห์ปัญหาแต่ละด้านตามข้อมูลของชุมชน หรือใช้ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของ COMMUNITY RADAR ANALYSIS เพื่อสรุปปัญหาทั้งหมดให้เห็นภาพรวมของตาบลและยังสามารถเพิ่มศักยภาพของชุมชนได้ด้วยการนาผลวิเคราะห์ที่มีค่าคะแนนสูงสุดในแต่ละประเด็นการพัฒนา เพื่อต่อยอดให้เป็นจุดแข็งของตาบล เพื่อดึงจุดด้อยที่มีระดับปัญหามากไปสู่การพัฒนาได้อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งตาบลสามารถปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมและความต้องการของตำบล

๒.๓ ประเด็นการพัฒนา

โครงการที่เกิดจากการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ด้านการแก้ไขการความเสี่ยงชุมชน

๑. โครงการตัดแต่งกิ่งไม้พร้อมตัดหญ้า ๒ ข้างทาง

๒. โครงการติดตั้งอินเตอร์เน็ตหมู่บ้าน (WIFI)

๓. โครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด

๔. โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่อดูแลผู้ป่วยในหมู่บ้าน

๕. โครงการสัญจรให้ความรู้ความเข้าใจถึงพิษภัยยาเสพติด

๖. โครงการก่อสร้างศาลาพักผ่อนและจุดให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ปกครอง

๗. โครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติด

๘. รณรงค์การกำจัดแหล่งเพาะพันธ์ลูกน้ำยุงลาย

๙. โครงการส่งเสริมการจัดการขยะในโรงเรียน

๑๐. โครงการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดตำบลไม้ขาว

๑๑. โครงการต่อสู้ เอาชนะยาเสพติด

๑๒. โครงการส่งเสริมการออกกำลังกาย

๑๓. โครงการรณรงค์งดเหล้า เข้าพรรษา

ด้านการแก้ไขการจัดการชุมชน

๑. โครงการเสียงตามสาย

๒. โครงการติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์

๓. โครงการติดตั้งอินเตอร์เน็ตหมู่บ้าน (WIFI)

๔. โครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด

๕. โครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่างสวนสาธารณะ

๖. โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่อดูแลผู้ป่วยในหมู่บ้าน

๗. โครงการสัญจรให้ความรู้ความเข้าใจถึงพิษภัยยาเสพติด

๘. โครงการก่อสร้างศาลาพักผ่อนและจุดให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ปกครอง

๙. ส่งเสริมการปลูกผักกินเอง

๑๐. โครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติด

๑๑. รณรงค์การกำจัดแหล่งเพาะพันธ์ลูกน้ำยุงลาย

๑๒. โครงการวันเด็กแห่งชาติตำบลไม้ขาว

๑๓. โครงการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

๑๔. โครงการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดตำบลไม้ขาว

๑๕. โครงการต่อสู้ เอาชนะยาเสพติด

๑๖. โครงการส่งเสริมการออกกำลังกาย

๑๗. โครงการรณรงค์งดเหล้า เข้าพรรษา

ด้านการแก้ไขการด้านอาชีพ

๑. โครงการส่งเสริมและขยายเส้นทางท่องเที่ยวในชุมชน

๒. ส่งเสริมการปลูกผักกินเอง

๓. โครงการส่งเสริมการแยกขยะในครัวเรือน

๔. โครงการถนนกินได้

๕. โครงการทางนี้มีผลผู้คนรักกัน

๖. โครงการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการกระตุ้นรายได้

๗. โครงการสนับสนุนกลุ่มอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้

๘. โครงการพัฒนาศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยวชุมชน ในหมู่บ้าน

๙. โครงการอาชีพสร้างโอกาส

๑๐. โครงการตลาดนัดชุมชน

๑๑. โครงการเลี้ยงหอยแครง

๑๒. โครงการส่งเสริมพันธุ์สนับสนุนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑๓. โครงการปรับปรุงอาคารธนาคารปูม้า

๑๔. โครงการผักลิ้นห่าน ผักพื้นถิ่น

๑๕. โครงการอนุรักษ์อาหารพื้นถิ่น

๑๖. โครงการนาผืนสุดท้าย อนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณีทำนาข้าว

๑๗. โครงการผ้าบาติกย้อมสีธรรมชาติ

๑๘. โครงการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน

๑๙. โครงการสร้างความมั่นคงทางอาหาร

๒๐. โครงการจัดทำทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่

๒๒. โครงการส่งเสรมิอาชพี ด้านเกษตรตามอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑. ส่งเสริมการปลูกผักกินเองโครงการถนนกินได้

๒. โครงการทางนี้มีผลผู้คนรักกัน

๓. โครงการส่งเสรมิภูมิปัญญาท้องถิ่นในการกระตุ้นรายได้

๔. โครงการสนับสนุนกลุ่มอาชพี เพื่อเพิ่มรายได้

๕. โครงการพัฒนาศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยวชุมชน ในหมู่บ้าน

๖. โครงการอาชีพสร้างโอกาส

๗. โครงการตลาดนัดชุมชน

๘. โครงการเลี้ยงหอยแครง

๙. โครงการส่งเสริมพันธุ์สนับสนุนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑๐. โครงการทำเขื่อนกั้นน้านาส้มปอยถึงท่าหมากปรก

๑๑. โครงการผักลิ้นห่าน ผักพื้นถิ่น

๑๒. โครงการผ้าบาติกย้อมสีธรรมชาติ

๑๓. โครงการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน

๑๔. โครงการตลาดนัดชุมชน

๑๕. โครงการสร้างความมั่นคงทางอาหาร

๑๖. โครงการส่งเสรมิอาชพี ด้านเกษตรตามอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๗. โครงการรณรงค์ส่งเสริมการออม

ด้านการแก้ไขการจัดการทุนชุมชน

๑. โครงการรณรงค์ส่งเสริมการออม

๒. โครงการจ้างเหมาดูแลและปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ

๓. โครงการตัดแต่งกิ่งไม้พร้อมตัดหญ้า ๒ ข้างทาง

๔. โครงการเสียงตามสาย

๕. โครงการติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์

๖. โครงการติดตั้งอินเตอร์เน็ตหมู่บ้าน (WIFI)

๗. โครงการจิตอาสาขุดลอกคลองสาธารณะ

๘. โครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่างสวนสาธารณะ

๙. โครงการซ่อมแซมฝาตระแกรงเหล็ก

๑๐. โครงการซ่อมแซมฝาคูระบายน้ำ

๑๑. โครงการก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะ

๑๒. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารอเนกประสงค์

๑๓. โครงการจิตอาสาปรับปรุงภูมิทัศน์ในวัด

๑๔. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมศูนย์ผู้สูงอายุตำบลไม้ขาว

๑๕. โครงการก่อสร้างศาลาพักผ่อนและจุดให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ปกครอง

๑๖. โครงการขยายเขตประปาในตำบล

๑๗. โครงการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

๑๘. โครงการทำเขื่อนกั้นน้ำนาส้มปอยถึงท่าหมากปรก

๑๙. โครงการปรับปรุงอาคารธนาคารปูม้า

๒๐. โครงการแหล่งน้ำดิบผลิตประปาหมู่บ้าน

๒๑. สะพานป่าชายเลน

๒๒. โครงการเพิ่มไฟฟ้าแสงสว่างเสาสูง ศาลาพิกุลทอง

๒๓. โครงการปรับปรุงอาคารประมงพื้นบ้าน

๒๔. โครงการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน

๒๕. โครงการฟุตบาททางเดิน ม.๔ ระยะทางซอยละ ๑ กิโลเมตร ซอย ๖ , ๗ , ๘

๒๖. โครงการปรับปรุงคูระบายน้ำ

๒๗. โครงการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดตำบลไม้ขาว

๒๘. โครงการส่งเสริมอาชีพ ด้านเกษตรตามอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๔ โครงการการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ตและพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ร่วมกับคณะทางานขับเคลื่อนการพัฒนาสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต จัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อวิเคราะห์ประเด็นศักยภาพของตำบล โดยการนำข้อมูล ข้อมูลทุนชุมชน ข้อมูลความเข้มแข็งชุมชน ข้อมูลเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล โดยเน้นการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในชุมชน พิจารณาโครงการที่จะจัดทำสนับสนุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมติที่ประชุมเห็นชอบให้จัดทำ “โครงการส่งเสริมทำบาติกมัดย้อมใช้เทคนิคผสม แก่เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตำบลไม้ขาว”

การประเมินผลดำเนินโครงการฯ

การพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มเสี่ยงตำบลไม้ขาว เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืนฯ ดังนี้

วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ร่วมกับคณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต จัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อวิเคราะห์ประเด็นศักยภาพของตำบล โดยได้สำรวจความต้องการฝึกอาชีพของกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง ๗ หมู่บ้าน จำนวน ๑๕ คน ในพื้นที่ตำบลไม้ขาว พบว่ามีความต้องการฝึกอบรมอาชีพ คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาเสนอโครงการฯ ฝึกอาชีพการทำผ้าบาติก

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ร่วมนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชุมชน โดยใช้เครื่องมือโปรแกรม CIA (COMMUNITY INFORMATION RADAR ANALYSIS) เพื่อให้เกิดการบูรณาการวางแผนงาน/โครงการในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน ในพื้นที่ตำบลไม้ขาว ในการประชุมสภาอบต.ไม้ขาว สมัยสามัญ สมัยแรก ประจำปี ๒๕๖๘

ในการนี้ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต กลุ่มเยาวชน เรื่องยาเสพติด และกลุ่มผู้สูงอายุ/ว่างงาน/รายได้น้อย ทั้ง ๗ หมู่บ้าน ในพื้นที่ตำบลไม้ขาว ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการส่งเสริมทำบาติกมัดย้อมใช้เทคนิคผสม แก่เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตำบลไม้ขาว เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน โดยมีการอบรมให้ความรู้เรื่องวิธีการทำผ้าติก วิธีการต่อยอดและฝึกอาชีพการทำผ้าบาติกแบบผสม กลุ่มเป้าหมายมีความสนใจและสามารถฝึกปฏิบัติได้ทุกคน ซึ่งเกิดความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดียิ่ง

๒.๕ การลงพื้นที่ขับเคลื่อนดำเนินงานของทีมตำบล

การขับเคลื่อนงานสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต อำเภอไม้ขาวได้จัดทำคำสั่ง ที่ ๕๕/๒๕๖๘ เรื่องแต่งตั้ง คณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๘ (รายละเอียดตามภาคผนวก) เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริม และสนับสนุนงานการบริหารจัดการงานด้านสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยโครงสร้างคณะกรรมการ ดังนี้

๑. นายวรวิทย์ ศรีสาคูคาม	ประธานคณะทำงาน
๒. นางสาวปรินทร จันสะริ	รองประธานคณะทำงาน คนที่ ๑
๓. นายสมพล บุญศรี	รองประธานคณะทำงาน คนที่ ๒
๔. นายบุญไพศาล บุญสพ	คณะทำงาน
๕. นายถาวร ศรีรัตน์	คณะทำงาน
๕. นายถาวร ศรีรัตน์	คณะทำงาน
๖. นายนัคเรศ สิงห์ฆาฬิะ	คณะทำงาน
๗. นายมาดี เครือยศ	คณะทำงาน
๘. นางจันทิรา สังยารา	คณะทำงาน
๙. นายวินัย แซ่อิ๋ว	คณะทำงาน
๑๐. นายภานุพันธ์ จินดาพล	คณะทำงาน
๑๑. นายชนกันต์ แก้วคำ	คณะทำงาน
๑๒. นายสอ ทัตติวงษ์	คณะทำงาน
๑๓. นายสุธรรม ขมิ้นทอง	คณะทำงาน
๑๔. นายเสกสรร นิ่มนวล	คณะทำงาน
๑๕. นางสาวฟียรุซ แก้วดำ	คณะทำงานและเลขานุการ

๒.๖ ประเมินผล

ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลสารสนเทศต่อชุมชน

๑.ด้านสังคม กระตุ้นให้ชุมชนมีความตระหนักในการเอื้อเฟื้อ แบ่งปันซึ่งกันและกันในหมู่บ้าน และชุมชน มีการทางานเป็นกลุ่ม มีการนำระบบบริหารจัดการที่ดีมาใช้ เน้นความสำคัญในการถ่ายทอด ภูมิปัญญาให้กับคนรุ่นหลังและองค์ความรู้ที่เป็นทุนเดิมของชุมชนมาใช้ในชีวิตประจาวัน

๒.ด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้เกิดการออม เป็นแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพและเป็นสวัสดิการให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม

๓.ด้านสิ่งแวดล้อม มีสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนที่น่าอยู่ จากการบริหารจัดการที่ดีภายในชุมชน กระตุ้นและปลูกจิตสานึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน ร่วมกันอนุรักษ์และรักษาไว้เพื่อเป็นทุนให้กับชุมชนและลูกหลาน

๒.๗ ผลการดำเนินงานของตำบล ที่ได้รับรางวัลดีเด่น

กิจกรรม / ผลงาน / รางวัลเชิดชูเกียรติ ตำบลไม้ขาว

๒.๗.๑ ศูนย์ประสานองค์การชุมชนดีเด่นระดับจังหวัด ปี ๒๕๖๒ ตำบลไม้ขาว

๒.๗.๒ หมู่บ้านเข้มแข็งตามแนวทางแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง ปี ๒๕๖๖ ระดับภาคใต้ ๙ บ้านท่าฉัตรไชย

๒.๗.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาวผ่านการประเมินการเยี่ยมเยียนพิจารณาการให้คะแนนการดำเนินงานฐานทรพั ยากรท้องถิ่น อพ.สธ

๒.๗.๔ อบต.ไม้ขาวรับพระราชทานป้ายสนองพระราชดำริในงานฐานทรัพยากรท้องถิ่น (อพ.สธ.ต.ไม้ขาว)

๒.๗.๕ รางวัลเชิดชูเกียรติคนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีดีเด่น ระดับเขตตรวจราชการ เขตตรวจราชการที่ ๖ กลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ๒๕๖๕

๒.๗.๖ มอบประกาศเกียรติคุณหมู่บ้านต้นแบบประชาธิปไตย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ รางวัลชนะเลิศ ได้แก่ บ้านท่าฉัตรไชย หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง

๒.๖ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ตำบลไม้ขาว มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและองค์ความรู้ต่าง ๆ ในรูปแบบ GIS ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว และ Facebook /เว็บไซต์ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง เว็บไซต์ของหน่วยงานต่างๆ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง

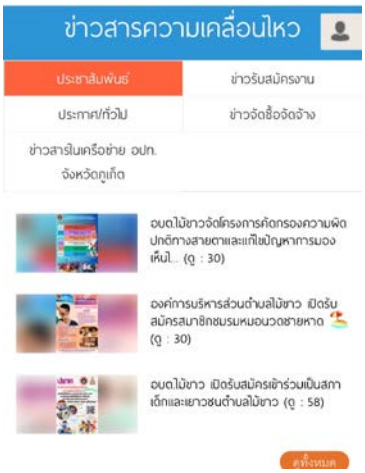

- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง Facebook

ส่วนที่ ๓ ภาคผนวก

๓.๑ ภาพกิจกรรม

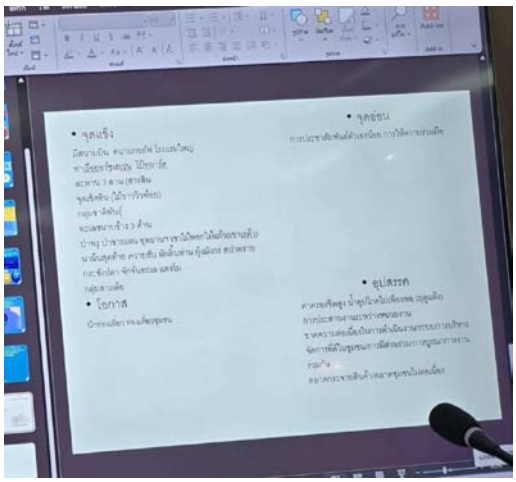

การประชุมวิเคราะห์ศักยภาพของตำบล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชุมชน ในการประชุมสภาอบต.ไม้ขาว

โครงการส่งเสริมทำบาติกมัดย้อมใช้เทคนิคผสม แก่เยาวชนกลุ่มเสี่ยงตำบลไม้ขาว

คำสั่งอำเภอถลาง
ที่ ๕๕/ ๒๕๖๘
เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับตำบล ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

.....

ด้วยกรมการพัฒนาชุมชน ได้ดำเนินการจัดทำสารสนเทศต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามแผนยุทธศาสตร์กรมการพัฒนาชุมชน มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ โดยมุ่งเน้นให้หมู่บ้าน/ชุมชน ใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และแผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถบริหารจัดการและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนาที่ ๒ บริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยี องค์ความรู้ นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนแห่งอนาคตที่เข้มแข็ง จึงกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง

ในการนี้อำเภอถลาง โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอถลาง ได้พิจารณาคัดเลือกตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับตำบล เพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับตำบล โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ ดังนี้

ที่ปรึกษา ประกอบด้วย

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว
๒. ปลัดอำเภอผู้ประสานงานตำบลไม้ขาว
๓. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลไม้ขาว
๔. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไม้ขาว
๕. ครู กศน.ตำบลไม้ขาว
๖. นักพัฒนาชุมชน (องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว)
๗. พัฒนาการอำเภอถลาง

คณะทำงานขับเคลื่อนการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับตำบล ประกอบด้วย

๑. นายวรวิทย์ ศรีสาคูคาม	ประธานคณะทำงาน
๒. นางสาวปรินทร จันสะริ	รองประธานคณะทำงาน คนที่ ๑
๓. นายสมพล บุญศรี	รองประธานคณะทำงาน คนที่ ๒
๔. นายบุญไพศาล บุญสพ	คณะทำงาน
๕. นายถาวร ศรีรัตน์	คณะทำงาน
๖. นายนัคเรศ สิงห์มาฟะ	คณะทำงาน
๗. นายมาดี เครือยศ	คณะทำงาน
๘. นางจันทิรา สังขารา	คณะทำงาน
๙. นายวินัย แซ่อึ้ง	คณะทำงาน

/๑๐. นาย...

๑๐. นายภานุพันธ์ จินดาพล คณะทำงาน
๑๑. นายชนกันต์ แก้วคำ คณะทำงาน
๑๒. นายสอ ทัตติวงษ์ คณะทำงาน
๑๓. นายสุธรรม ขมิ้นทอง คณะทำงาน
๑๔. นายเสกสรร นิ่มนวล คณะทำงาน
๑๕. นางสาวฟ้ยรุช แก้วดำ คณะทำงานและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ ดังนี้

๑) ขับเคลื่อนการดำเนินงานการจัดทำสารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒) นำข้อมูล จปฐ. และ กชช.๒ค และข้อมูลอื่น ๆ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม CIA เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของตำบล เพื่อไปกำหนดเป็นโครงการ/กิจกรรมในการทำแผนพัฒนาตำบล

๓) สรุป วิเคราะห์ข้อมูลระดับตำบล และจัดทำประเด็นการพัฒนาทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการบริหารจัดการชุมชน ด้านการจัดการชุมชน ด้านการแก้ปัญหาความยากจน และด้านการจัดการความเสี่ยงชุมชน

๔) ขับเคลื่อนตามประเด็นการพัฒนาทั้ง ๕ ด้าน

๕) เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของตำบล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายศิวัชฐ์ ระวังกุล)
นายอำเภอถลาง

สารสนเทศตำบลต้นแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย